

‘மனுதர்ம’த்தின் அதிகாரம்: ஆய்வாளர் ரொயிலா தாப்பர் கேள்வி

இராமாயணத்தையோ மதநூல்களையோ சமூகப் பார்வையில் ஆய்வு செய்து ஏதேனும் நூல் வந்தால், உடனே அதைத் தடை செய்ய பார்ப்பனர்களும் இந்துத்துவா அமைப்புகளும் மத அமைப்புகளும் கூக்குரலிடுகின்றன. ஆனால், ‘பிராமணனை’ உயர்வுபடுத்தி ‘சூத்திரனை’ பார்ப்பனரின் வைப்பாட்டி மகன் என்று இழிவுபடுத்தும் ‘மனுதர்மம்’ தடைபோடப்படவில்லை. ‘மனுதர்மத்தின்’ புதிய பதிப்புகள் இப்போதும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. பார்ப்பன ஏடுகள் அதற்கு மதிப்புரை எழுதி பாராட்டுகின்றன.

எந்த ஒரு நூலுக்கும் தடை கோரும்போது கண்முடித்தனமாக ஊடகங்கள் அதற்கு ஆதரவாக கருத்துகளை உருவாக்குவது சரிதானா? என்ற கேள்வியை மிகச் சிறந்த வரலாற்று ஆய்வாளர் ரொயிலா தாப்பர் எழுப்பியுள்ளார். “இந்த நூல் எங்கள் மதத்தினரின் உணர்வுகளை ஓட்டு மொத்தமாகப் புண்படுத்துகிறது என்று எதிர்ப்பு வந்தால், ஊடகங்கள் அப்படிப் புண்படுத்துவது என்று கூறப்படுவது உண்மையான என்பதை ஆய்வு செய்ய வேண்டாமா? எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் மத அமைப்பு எது? அந்த மதத்தில் குறிப்பிட்ட எந்தப் பிரிவினரின் உணர்வு பாதிக்கப்பட்டுள்ளது? இது குறித்து ஆராய்வது கிடையாது. ஒவ்வொரு மதத்திலும் பல்வேறு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. ஒரு பிரிவினர் இத்தகைய நூல்களை மற்றொரு பிரிவினரைத் தாக்குவதற்கான ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தும் வாய்ப்புகளே அதகம் இருக்கின்றன” என்று ரொயிலா தாப்பர் கூறியுள்ளார்.

சென்னையில் பத்திரிகையாளர்களுக்கு பயிற்சியளிக்கும் பத்திரிகை பயிற்றிக்கான ‘ஆசிய கல்லூரி’ அறக்கட்டளை சொற்பொழிவுக்காக ரொயிலா தாப்பர் ஆற்றிய உரையின் பதிவு, கடந்த மே 3 ஆம் தேதி மாணவர்களுக்கு ஒளிபரப்பப்பட்டது. ‘இந்து’ நாளேடு (மே 4) இந்த செய்தியை வெளியிட்டுள்ளது. அந்த உரையில் “கடந்த கால இந்திய வரலாற்றை எழுதுவது என்பதும் சவாலாக உள்ளது. காரணம், கடந்த கால வரலாற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களின் கண்ணோட்டத்தையும் நோக்கத்தையும் ஆய்வுக்குட்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது” என்றார் ரொயிலா தாப்பர். “வரலாற்று காரணங்கள் ஏதுமின்றி ஒரு நூலை தடை செய்ய வேண்டும் என்று கூறுவதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? சல்மான் ருஷ்டி எழுதிய சாத்தானின் வேதம் நூலில் என்ன வரலாற்றுப் பிழை வந்து விட்டது? சிவாஜியின் பிறப்பு பற்றி தனது நூலில் மறைமுகமாகக் குறிப்பிட்ட ஜேம்ஸ் லேயன் நூலுக்கு ஏன் தடைபோட வேண்டும்? பல்வேறு இராமாயணங்கள் இருப்பதை எடுத்துக்காட்டிய பேராசிரியர் இராமானுஜம் எழுதிய நூலை ஏன் டில்லி பல்கலைக்கழகம் பாடத்திலிருந்து நீக்க வேண்டும்?” அரவிந்தர் பற்றி சில கருத்துகளை தனது நூலில் எழுதியதற்காக எழுத்தாளர் பீட்டர் ஹீஸ் என்பவரை ஏன் இந்தியாவிலிருந்து வெளியேற்ற வேண்டும்? என்று கேட்டார் ரொயிலா தாப்பர். மேற்குறிப்பிட்ட நூல்களைத் தடை செய்யக் கோரியவர்கள் பா.ஐ.க. பார்ப்பன இந்துத்துவ சக்திகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதிகாரத்துக்கு வரவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனே இப்படி பேசுகிறார்கள் என்று கூறிய ரொயிலா தாப்பர் மற்றொரு முக்கிய கேள்வியை எழுப்பினார். இந்தியர் களின் அடையாளம் என்பதே சாதிகள் மதங்களின் அடையாளங்கள்தான் என்று பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் வரலாறுகள் பதிவு செய்யப்பட்டதை இவர்கள் ஏன் எதிர்க்கவில்லை? ஒரு மத நிறுவனம் அந்த மதத்துக்குள் அடங்கியுள்ள அனைத்து சமூகக் குழுவினருக்குமான அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டு அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் பேசக் கூடிய அதிகாரம் தங்களுக்கே உண்டு என்று உரிமை கோருவதை ஏன் எதிர்ப்பதில்லை?” என்ற கேள்விகளை அவர் முன் வைத்தார். இந்து மதத்தின் அதிகாரத்தை பார்ப்பனர்கள் கையில் எடுத்துக் கொண்டதையே அவர் கூறுகிறார். ஒவ்வொரு சாதிக் குழுவுக்கும் சமூகப் பிரிவுக்கும் தனித்தனியே உரிமை களைக் கேட்பதை நிறுத்திக் கொண்டு பாதிக்கப்பட்ட ஒட்டு மொத்த மக்களின் சமூக நீதிக்கு முன்னுரிமை தரப்பட வேண்டியதே அவசியம்” என்று ரொயிலா வற்புறுத்தினார். அதே குரலைத்தான் பெரியார் திராவிடர் கழகமும் இப்போது எழுப்புகிறது.

இந்து மதத்தின் சமூக அமைப்புக்கான அதிகாரத்தை பார்ப்பனர்களே எடுத்துக்கொண்டு ‘சூத்திர-பஞ்சம’ மக்களை இழிவுபடுத்தும் அடக்கியாளும் ‘மனுதர்மத்தை’த் திணிக்கும் அதிகாரத்துக்கு எதிராக கழகம் குரல் எழுப்புகிறது. ரொயிலா தாப்பர் வலியுறுத்தும் சமூகநீதிப் பார்வையில் மனுதர்மத்துக்கு வேண்டும் என்று முழங்குகிறோம். அதை வலியுறுத்த நவம்பர் 26 இல் தீயிட்டிப் பொசுக்கப் போகிறோம்.

தோழர்களே தயாராவீர்!

காடுவெட்டி குருவின் பேச்சு: மருத்துவர் ராமதாசு ஏற்கிறாரா?

மாமல்லபுரத்தில் வன்னியர் சங்கம் நடத்திய சித்திரைப் பவுர்ணமி நூள் விழாவில் பா.ம.க. சட்டமன்ற உறுப்பினர் காடுவெட்டி குரு, பா.ம.க. நிறுவனர் மருத்துவர் ராமதாசு முன்னிலையில், “வன்னிய சாதிப் பெண்களை எவ்வாறு கலப்பு திருமணம் செய்தா தொலைச்சுப்படுவேன்” என்று மிரட்டியுள்ளார்.

ஒரு பாதிக்கப்பட்ட சமூகம் தனக்கான உரிமைகளைக் கோரும்போது இப்படி சாதி வெறி பேசுவது மிக மோசமான பார்ப்பனியத்தை உறுதிப்படுத்தும் பேச்சாகும். மக்கள் தொலைக் காட்சி ஒளிபரப்பிய அந்த நேரடி நிகழ்ச்சியில் குருவின் பேச்சை பலரும் கேட்டார்கள். ‘ஐனியர் விகடன்’ பத்திரிகையும் (மே 13) இவ்வாறு வெளியிட்டுள்ளது:

“நம் இனத்துப் பெண்களைப் பலாத்காரம் செய்கு கலப்புத் திருமணம் செய்றாங்க. நாம எச்சரிக்கையா இருக்கணும். நம் சாதியில்தான் நாம கல்யாணம் செய்யணும். எவன்டா சாதிய ஒழிச்சான்? நான் வன்னியர் சங்கத் தலைவர் சொல்றேன். யாராவது எங்க பொண்ணுகளுக்கு கலப்புத் திருமணம் செய்கு வைச்சா... தொலைச்சுப் படுவேன்” என்று மிரட்டியுள்ளார்.”

காடுவெட்டி குருவின் பேச்சு, மருத்துவர் ராமதாசுக்கு உடன்பாடுதானா என்று கேட்க விரும்புகிறோம். இதுதான் மருத்துவர் பேசுவரும் தமிழினத்துக்கான அடையாளமா?

இப்படிப்பட்ட சாதிவெறிக் குரல்கள் தமிழகத்தில் தலைதூக்குவது சமூகத்தை எங்கே கொண்டுபோய் சேர்க்கும்?

இதேபோல் சில மாதங்களுக்கு முன்பு பழ. கருப்பையா என்ற அ.தி.மு.க. சட்டமன்ற உறுப்பினர் நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார் சமூகத்தினர் அதே சாதியில் தான் திருமணம் செய்ய வேண்டும். அந்த சாதிக்கென்று சில தனித்த பண்புகள் உண்டு. அதைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று பேசினார்.

ஒவ்வொரு சாதியும் அந்த சாதியின் தர்மத்தைக் கட்டிக் காப்பதையே கொள்கையாகக் கொண்டிருந் தால் இந்த சமூகத்தினர் மருத்துவர்களாகவும், வழக்கறிஞர்களாகவும் வந்திருக்க முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறோம்.

மருத்துவர் ராமதாசு, பழ கருப்பையா போன்றவர்கள் திராவிட இயக்கம் தான் நாட்டைக் கெடுத்தது என்று பேசி வருகிறார்கள். திராவிட எதிர்ப்பு என்பது, சாதி, சாதிச் சடங்கு, சாதி தர்மப் பாதுகாப்பில்தான் அடங்கியிருக்கிறதா?

திராவிடர் இயக்கம் எதிர்த்துப் போராடிய சாதி பார்ப்பனிய இழிவுகளை மீண்டும் கொண்டுவரத் துடிக்கிறார்களா?

இவை நவீன ‘மனுதர்மக்குரல்’ தான். மனுதர்ம சிந்தனைகளுக்கு எதிராக மனுதர்ம நூலின் பரப்புரைக்கு தடை போடக் கூறி அதற்குத் தீயிடும் போராட்டத்தை பெரியார் திராவிடர் கழகம் அறிவித்துள்ளது.

அப்போராட்டத்தின் நியாயங்களையும் அவசியத்தையும், காடுவெட்டி குரு, பழ. கருப்பையா வின் பேச்சுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. ‘தமிழினப் போராணி’யாக போற்றப்படும் மருத்துவர் ராமதாசு இத்தகைய கருத்துகளை ஆதரிக்கிறாரா? எதிர்க்கிறாரா?

மருத்துவர் ராமதாஸ் அவர்கள் இது குறித்து தனது கருத்தை விளக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

‘மனுதர்ம’ப் பிடிக்குள் 1,18,674 தோழர்கள்

‘மனுதர்மம்’ - ‘பிராமணர்களுக்கு’ உரிய தொழிலாக, ‘வேதம் கற்றல், வேதம் கற்பித்தல், யாகம் நடத்துதல், யாகம் நடத்த உதவுதல் பணக்காரர்களாக இருந்தால் பிச்சை கொடுத்தல், ஏழையாக இருந்தால் பிச்சை எடுத்தல்’ என்று கூறுகிறது. (அத் 1 - ஸ்லோகம் 88)

ஷத்திரியனுக்கு ‘மக்களைக் காத்தல், பிச்சைப் போடுதல், வேள்வி செய்வது, வேதம் கற்பது, புலன் இன்பத்தில் பற்றுக் கொள்ளாது இருத்தல்’ என்று கூறுகிறது. (அத் 1, ஸ்லோகம் 89)

‘ஆடு மாடு மேய்த்தல், கொடையளித்தல், யாகம் செய்தல், வானிபம் செய்தல், வட்டிக்கு கடன் தருதல், நிலத்தைப் பயிர் செய்தல்’ ஆகியவை வைசியனுக்குரிய தொழிலாகக் கூறுகிறது. (அத் 1 - ஸ்லோகம் 90)

‘சூத்திரனு’க்கு உரிய தொழிலாக ‘மனுதர்மம்’ கூறுவது?

“மேலாண்மை படைத்த இறைவன் சூத்திரனுக்கு விதித்துள்ள ஒரே கடமை, மேல் வர்ணத்தாருக்கு, அவர் தம் மதிப்பு மரியாதை குன்றாமல் உழைத்தல்”. (அத் 1. ஸ்லோகம் 91)

‘பிராமணன்’, ‘சத்திரியன், வைசியனுக்கு மனு விதித்த தொழில்களை எல்லாம் மீறி விட்டார்கள். ‘சூத்திரர்களுக்கு’ விதிக்கப்பட்ட பல தொழில்களும் மீறப்பட்டு விட்டன. ஆனாலும், இன்னும் சூத்திரர்

களுக்கும் கீழான அவர்ணஸ்தர்களாக்கப்பட்ட பஞ்சமர்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட சில இழி தொழில்கள் அப்படியே மாறாமல் தொடருகிறது. அதில் ஒன்றுதான் மனித மலத்தை மனிதரே எடுக்கும் இழிவு, ஒரு குறிப்பிட்ட தீண்டப்படாத சாதியின் தொழிலாகவே இது இன்றும் நீடிக்கிறது என்றால் ‘மனுதர்மம்’ உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதுதானே அதன் அர்த்தம்?

எதிர்வரும் மழைக்கால நாடாளுமன்ற கூட்டத் தொடரில் மசோதா ஒன்று வரப் போகிறாராம்! மனித மலத்தை மனிதனே எடுக்கும் இழிதொழிலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் மற்றொரு சட்டம் இது. இதுகூட அரசு ஏதோ, இந்த இழிவை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற கவலையில் கொண்டு வந்துவிடவில்லை. 1993 ஆம் ஆண்டு மனிதக் கழிவை மனிதன் எடுப்பதற்கும், உலர் கழிப்பறைக்கும் தடை போடும் சட்டம் ஒன்று நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப் பட்டது. ‘மனுதர்ம’ ஆட்சியில் மனுதர்ம ஒழிப்புக்கு ஒரு சட்டம் வந்தால், அதை எப்படி, உள்பூர்வமாக நிறைவேற்றுவார்கள்? இப்படி ஒரு சட்டம் வந்த பிறகும், பல மாநிலங்களில் ஆயிரக்கணக்கான தோழர்கள் மலம் அள்ளும் இழி தொழிலிலிருந்து விடுவிக்கப்படவே இல்லை. கடந்த ஆண்டு இந்த மக்களுக்கு மறு வேலை வாய்ப்பு வழங்கும் திட்டத்துக்காக அரசு ஒரு புள்ளி விவரம் எடுத்தது. அதன்படி இந்தியாவில் பல்வேறு மாநிலங்களின் கிராமங்களில் 1,18,474 பேர் இன்னும் கைகளால் மலம் எடுத்து வருவதாக அரசு அறிவித்தது. அடிப்படை சுகாதார வசதிகள் நிறைவேற்றப்படாத கிராமங்களில் இன்னும் உலர் கழிப்பறைகள் ஒழிக்கப்படவில்லை. கிராம பஞ்சாயத்துகள் சாக்கடைகளை சுத்தம் செய்வதற்கும், சாக்கடைக் குழிக்குள் இறங்கி அடைப்புகளை நீக்கவும் இந்த தாழ்த்தப்பட்ட பழங்குடி சாதியினரையே பயன்படுத்தி வருகிறது. சென்னை மாநகராட்சியில் இப்படி சாக்கடைக் குழிக்குள் இறங்கி, நச்சு வாயுவால் மரணத்தைத் தழுவும் செய்தியும் அவ்வப்போது வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது.

இறப்பது மனுதர்மப்படி ‘கீழ் சாதி’ மனிதன் உயிர் என்பதால், ‘மனுதர்ம’ சிந்தனையில் ஊறிப் போன சமூகம். இந்த மரணங்களை ஒரு பொருட்டாகவே கருதுவதில்லை. 1993 ஆம் ஆண்டு சட்டம் கிடப்பில் போடப்பட்டுக் கிடப்பதை எதிர்த்து, சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்கு தொடரப் பட்டது. உயர்நீதிமன்றம் ஓர் அதிரடி ஆணையைப் பிறப்பித்தது. மலத்தை மனிதன் எடுப்பதை தடை செய்யும் சட்டம் உடனடியாக கடுமையாக திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும். இதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளாவிட்டால் பிரதமர் போன்ற உயர்ந்த பொறுப்பில் உள்ளவர்களே நீதிமன்றத்துக்கு நேரில் அழைத்து விளக்கம் கேட்க வேண்டியிருக்கும் என்று உயர்நீதிமன்றம் அறிவித்தது. சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் இந்த ஆணை உச்சநீதிமன்றத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு தான், டெல்லி ஆட்சி அசைந்து கொடுத்து, மழை காலக் கூட்டத் தொடரில் புதிய மசோதாவைக் கொண்டுவரப் போவதாக அறிவித்துள்ளது. கடந்த ஆண்டு உள்துறை அமைச்சகமும், மாநில அரசுகளுக்கு ஒரு அறிவுறுத்தலை வரங்கியது. மலம் அள்ளும் வேலையில் மனிதர்களை ஈடுபடுத்துவோர் மீது வன்கொடுமை தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப்பட்டாலும் இதுவரை ஒரு வழக்குகூட அப்படிப் பதிவு செய்யப்படவே இல்லை. பார்ப்பன உயர்சாதி ‘வண்ணத்தவர்கள்’ தங்கள் வாழ்க்கை வசதிகளுக்கு ‘மனுதர்மம்’ விதித்த கட்டளைகளை மீறிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், அடித்தட்டில் உழலும் மக்கள் மீது மனுதர்மச் சிந்தனையைத் திணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆட்சியாளர்களும் இதற்கு துணைப் போகும் அவலம் நீடிக்கிறது. எனவேதான் பெரியார் திராவிடர் கழகம் அழைக்கிறது:

“சாகாமல் உயிர்த் துடிப்போடு இயங்கும் மனுதர்மத்துக்குத் தடை போட வேண்டும்!
நவம்பர் 26 இல் அந்த இழிவுக் குப்பைக்குத் தீ வைப்போம்”!

ஆகமக் கோயிலிலிருந்து அறநிலையத் துறை அமைச்சர் வரை ஆட்டிப் படைக்கிறது ‘மனுதர்மம்’

“சூத்திரன் அருகில் இருக்கும்போது பிராமணன் வேதம் ஓதலாகாது.”
- மனுதர்மம் அத்4; சுலோகம் 99

“கோயில் கற்பகிரகத்துக்குள் ‘சூத்திரர்’ அர்ச்சகர் ஆகக் கூடாது என்ற நிலையே இன்றும் நீடிக்கிறது. அந்த உரிமை பார்ப்பனருக்கு மட்டுமே உண்டு என்கிறது மனு நீதி. இப்போதும் சட்டங்களை புறந்தள்ளி விட்டு, ‘ஆட்சி’ செய்து வருகிறது. ‘மனுநீதி’ இதற்கு சான்றாக சட்டமன்றத்தில் மே 8 ஆம் தேதி மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் ஆற்றிய உரையை கீழே தருகிறோம்:

தமிழகச் சட்டமன்றத்தில் 8.5.2012 இந்து சமய அறநிலையத் துறைக்கான மானியக் கோரிக்கை மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் கே.தங்கவேல் பங்கேற்றுப் பேசுகையில்:

“பெரியார் நூற்றாண்டையொட்டி, முன்னாள் முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அமைத்த நீதிபதி மகாராஜன் குழு அனைத்து ஜாதியினரும் அர்ச்சகராகிட ஆகமங்கள் தடை விதிக்கவில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தது.

இதைத் தொடர்ந்து திருச்சி கம்பரசம்பேட்டையில் அனைவருக்குமான வேத - ஆகம பயிற்சி கல்லூரி தொடங்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து தமிழகத்தில் 6 இடங்களில் தொடங்கி நடத்தப்பட்ட அர்ச்சகர் பயிற்சி நிலையங்களில் சுமார் 200 மாணவர்கள் பயின்றனர். அவர்களுக்கு முக்கியத் தலங்களில் வேலை வழங்குவதுடன், அர்ச்சகர் பயிற்சியை மீண்டும் தொடங்கி நடத்த வேண்டும்.

மடாதிபதிகள், பாலியல் குற்றங்களைப் புரிவதும், வரி ஏய்ப்புச் செய்வதும், கொலை போன்ற குற்றங்களில் தொடர்புடையவர்களாக இருப்பதும் தொடர்கதை யாகியுள்ளன. மடங்களின் பெயரில் ஏராளம் சொத்துகள் இருக்கின்றன.

எனவே, மடங்களின் சொத்துகளை அரசே நிர்வகிக்க சட்டம் இயற்ற வேண்டும். மடங்களின் தலைவர்களை ஐனநாயக வழியில் தேர்ந்தெடுக்க அரசு தலையிட வேண்டும்.

தமிழ்நாடு கோவில் நுழைவுச் சட்டம் 1950 ஆம் ஆண்டே இயற்றப்பட்டது. இச்சட்டத்தின்படி தனியார் கோவில்கூட, அதே மதத்தைச் சேர்ந்தவர் வழிபடும் உரிமையை ஒருவர் மறுக்க முடியாது.

ஆனால், சாதிப் பாகுபாடுகளைக் காரணம் காட்டி, பல கோவில்களில் தலித் மக்களின் வழிபாட்டு உரிமை அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இந்து சமய அறநிலையத் துறையின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பல கோவில்களில் தலித் மக்கள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

விழாக் காலங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லையுடன் நிறுத்தப்படுகின்றனர். இதற்கு செட்டிப்புலம், காளப்பட்டி, காங்கியனூர் என ஏராளமான உதாரணங்களைக் கூற முடியும். இந்து சமய அறநிலையத் துறை இது போன்ற பாகுபாடுகளுக்கு எதிராகவும், அனைவரின் வழிபாட்டு உரிமையைப் பாதுகாக்கும் வகையிலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். உள்ளாட்சி மன்றங்களில் செய்வதைப் போல, கோவில் அர்ச்சகர்கள், அறநிலையத் துறை அதிகாரிகள், தீண்டாமை ஒழிப்பு உறுதிமொழியேற்பதை கட்டாயமாக்கலாம்” என்று மார்ச்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் சட்டமன்றத்தில் பேசினார்.

அப்போது குறுக்கிட்டுப் பேசிய இந்து சமய அறநிலையத் துறை அமைச்சர் எம்.எஸ்.எம். ஆனந்தன், “தமிழ்நாட்டில் அனைத்துக் கோவில்களிலும் அனைத்து சாதியினரும் நுழைந்து வழிபட உரிமை இருக்கிறது. எங்கும் மக்களுக்கு வழிபாடு மறுக்கப்படவில்லை” என்றார்.

ஆகமக் கோயில்களில் மட்டுமல்ல, ஆதிக்கசாதி கட்டுப்பாட்டிலுள்ள பார்ப்பனரல்லாதார் கோயில்களிலும் ‘தலித்’ மக்கள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்ற உண்மையையும் சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

அப்படி எதுவுமே நடக்கவில்லை என்று அறநிலையத் துறை அமைச்சர் துணிந்து சட்டமன்றத்தில் கூறியிருப்பது நகைப்புக்குரியது. முழுப் பூசணிக்காயை சேற்றுக்குள் மறைக்கும் முயற்சி. சட்டங்கள் போட்டாலும், ஆய்வாளர்கள் பரிந்துரைத்தாலும் ‘மனுதர்மத்தின்’ ஆதிக்கத்தை ஒழிக்க முடியவில்லையே! ஆக, ‘மனுதர்ம’ சிந்தனை, ஆகமக் கோயில்களிலிருந்து அறநிலையத் துறை அமைச்சர் வரை ஆட்டிப் படைக்கிறது. இந்த மனுதர்மம் எரிக்கப்பட வேண்டாமா? இது மானமுள்ள மனிதனின் கடமை அல்லவா?

மாட்டிறைச்சி உணவுத் திருவிழாவுக்கு ‘மனுதர்மக் கும்பலின்’ எதிர்ப்பு

பார்ப்பனர்கள் மாட்டுக்கறி சாப்பிட்டவர்கள் என்பதற்கு அவர்களின் வேதங்களே சான்று கூறுகின்றன. வால்மீகி இராமாயணத்தில் இராமன் மாட்டுக்கறியை சுவைத்து சாப்பிட்டதை விரிவாக எடுத்துக் கூறுகிறது. புத்தர் இயக்கம் கால்நடைகளை தீயிலிட்டு எரிக்கும் பார்ப்பன யாகங்களை எதிர்த்தது. உழைக்கும் மக்களின் உற்பத்திக் கருவிகளான ஆடு மாடுகள், உயிருடன் நெருப்பில் பொசுக்கப்படும் யாகத்தால், விவசாயம் கரும் நெருக்கடிக்குள்ளானது. எனவே விவசாயத்தை தொடரவாகக் கொண்ட திராவிடர்கள் புத்தரின் கருத்துகளை ஏற்றனர். பார்ப்பனர்களின் செல்வாக்கு இழந்தது. மீண்டும் தங்களை உயிர்ப்பித்துக் கொள்ள பார்ப்பனர்கள் புத்த மதத்தில் மக்கள் செல்வாக்குள்ள கருத்துகளை தங்கள் கருத்துகளாக ‘சுவீகரித்து’க் கொண்டனர். அப்போதுதான் பார்ப்பனர்கள் ‘மாட்டிறைச்சி’ சாப்பிடுவதை கைவிடுகிறார்கள். ‘சைவ’த்துக்கு மாறுகிறார்கள்.

மாட்டிறைச்சி உண்பவர்கள் தீண்டத்தகாதவர் கள்; இழிவானவர்கள் என்ற மனுதர்ம சிந்தனையை பார்ப்பன சிந்தனையை சமூகத்தில் திணித்தார்கள். இப்போதும் இங்கே உணவு முறையில் மூன்று பிரிவினர் உண்டு.

ஒன்று - சைவம்;

இரண்டு - அசைவம்;

மூன்று - மாட்டிறைச்சி சாப்பிடும் அசைவம்.

அதிலும் 'செத்த மாட்டை' சாப்பிடுவதற்கும் அந்த மாட்டை தூக்கிப் போய் புதைப்பதற்கும் ஒரு 'சமூகம்', ஒரு 'சாதிப் பிரிவு' உருவாக்கப்பட்டது.

அந்த இழிநிலை இன்றும் தொடருகிறது.

அண்மையில் அய்தராபாத்தில் உள்ள உஸ் மானியா பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் மாணவர்கள் மாட்டிறைச்சி உணவுத் திருவிழா ஒன்றை நடத்தினர். உடனே 'மனுதர்ம'வாதிகள் எதிர்த்தனர். இப்படி ஒரு உணவுத் திருவிழாவை நடத்தியதை பெரும் குற்றம் என்று சீறினார்கள். சில பேராசிரியர்கள் மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டு நடத்தியதாக புகார் செய்தனர். மாநில காவல்துறையும், உணவுத் துறையும் சில பேராசிரியர்களிடம் விசாரணை நடத்தியுள்ளது.

இப்படி ஒரு 'மாட்டிறைச்சி உணவு விழா' நடத்தி னாலே அது ஏதோ இரு சமூகங்களுக்கிடையே 'பகைமையை' உருவாக்கும் முயற்சியாக கருதப்படுகிறது. 'மனுதர்ம' பார்ப்பன சிந்தனை சமூகத்தை ஆட்டிப் படைப்பதே இதற்கு காரணம். இந்த நீகழ்வை முன் வைத்து, 'உணவுக் கண்காணிப்பு வழியாக ஒழுங்குபடுத்தப்படும் கலாச்சாரம்' என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் கல்பனா கண்ணபிரான் 'இந்து' நாளேட்டில் (மே 1, 2012) விளிவான கட்டுரை ஒன்றை எழுதியுள்ளார்.

உணவு முறையில் மதம், சமூக அந்தஸ்து, சாதிகள் பின்னிப் பிணைந்து நிற்பதை அவர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். பல்வேறு கலாச்சாரங்களுக்கிடையே உணவு முறைகள் மாறுபட்டு இருப்பது இயற்கை என்றாலும், இந்தக் கலாச் சாரங்கள் சாதியோடும், சமூக வாழ்நிலையோடும் மதத்தோடும் பிணைக்கப்பட்டுவிட்டன. குறிப்பாக மாட்டிறைச்சியும் பன்றி இறைச்சியும் இழிவு கலாச்சார அடையாளங்கள் என்று சித்தரிக்கப்படுகின்றன.

இந்த கலாச்சாரம் அரசியலாக கட்டமைக்கப்படுகிறது. உஸ்மானியா பல்கலையில் மாட்டிறைச்சி உண்பதை ஏற்றுக் கொண்ட மாணவர்கள் நடத்திய 'உணவுத் திருவிழா' கூட சட்டவிரோதமானது என்று கருதக்கூடிய அரசு நிர்வாகமும் சமூகமும் இருக்கவே செய்கின்றன. இது எதைக் காட்டுகிறது?

மனுதர்ம சிந்தனை உயிருடன் இருக்கிறது என்பதைத் தானே? எனவேதான் பெரியார் திராவிடர் கழகம் அறைகூவி அழைக்கிறது. மனுதர்மத்துக்கு தடைபோடு; மனுதர்மத்தை நெருப்பில் போடு!

'விவாக'ங்களை நிர்ணயிக்கும் மனுதர்மம்: நியாயப்படுத்தும் பார்ப்பன ஏடுகள்

'மனுதர்மம்' இப்போது எங்கே இருக்கிறது? இப்படி ஒரு கேள்வி சிலரால் முன் வைக்கப்படுகிறது. அவர்கள் நாட்டின் நடப்புகளைப் புரிந்து கொண்டால், இந்தக் கேள்வியை கேட்க மாட்டார்கள். 'மனுதர்மம்' புதிய பதிப்புகளாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. 'தினமலர்', 'துக்கன்' போன்ற பத்திரிகைகள், அதன் உள்ளடக்கக் களைப் பாராட்டி, நூல் மதிப்புரைகள் எழுதி வருகின்றன.

இதோ கடந்த 13 ஆம் தேதி 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' நாளேட்டில் வெளி வந்த ஒரு கட்டுரையை சுட்டிக்காட்டுகிறோம். திருமணங்களில் பார்ப்பனர்கள் உச்சரிக்கும் மந்திரங்கள் பற்றி 'மனுதர்மம்' என்ன கூறுகிறது என்பதை விளக்கி சாது ஹரிதாசா என்ற வேதப் பார்ப்பனர் இந்தக் கட்டுரையை எழுதியிருக்கிறார். மனுதர்மத்தை முழுமையாக நியாயப்படுத்தி எழுதப்பட்டுள்ளது இக்கட்டுரை. 'மனுதர்மம்' குலத்துக்கு ஒரு திருமண முறையை முன் வைப்பது மிகவும் நியாயமானதுதான் என்றும், அதை முழுமையாகப் புரிந்து கொண்டவர்கள் மேட்சம் போகலாம் என்றும் கூறுகிறது அக்கட்டுரை.

வர்ணங்களைக் கடந்து சாதிகளைக் கடந்து நடக்கும் திருமணங்களில் பிறக்கும் குழந்தைக்கு சமூக அங்கீகாரம் கிடைக்காது என்ற 'நல்ல நோக்கத்தோடு' தான் மனுதர்மம் குலங்களுக்கு இடையே கலப்பு ஏற்படக் கூடாது என்று கூறுகிறது. ஒவ்வொரு வர்ணத்துக்கும் (பிராமண, சத்திரிய, வைசிய, சூத்திர வர்ணங்கள்) - 'மனுதர்மம்' விதிக்கும் கடமைகள் அவர்களின் 'குண'த்தை வெளிப்படுத்துவதாம். இப்படி மனுதர்மத்தை நியாயப்படுத்துகிறது அக்கட்டுரை.

மனுதர்மத்தை 2012-லும் நியாயப்படுத்தும் பார்ப்பனர்கள், பல உண்மைகளை மறைத்து விடுகிறார்கள். இது தொடர்பாக கடலாங்குடி நடேச சாஸ்திரிகள் தொடர்த்த 'மந்திரப்பிரச்சனம்' என்ற நூலிலிருந்து சில உண்மைகளை சுட்டிக் காட்டுகிறோம்.

திருமணங்களில் பார்ப்பனர்கள் ஓதும் மந்திரங்கள் 'மனுதர்மம்' அல்ல; ஆனால், எந்தெந்த 'குலத்துக்கு' எத்தகைய திருமண சடங்குகளை நடத்த வேண்டும் என்று 'மனுதர்மம்' தான் கூறுகிறது. மனுதர்மம் 8 வகையான திருமண முறைகளை 'கட்டளையிட்டுள்ளது' பிராமம், தைவம், ஆர்ஷம், பிராஜாபத்யம், ஆஸூரம், காந்தர்வம், ராக்ஷஸம், பைசாசம் - என்ற 8 வகை திருமண முறைகளில் ஒவ்வொரு குலத்துக்கும் பின்பற்ற வேண்டிய முறையை 'மனுதர்மமே' நிர்ணயிக்கிறது. இதன்படி -

தர்மத்தை விட்டு விலகாத உயர்வான திருமண முறைகளில் ஒன்று 'பிராஜாபத்யம்'; இந்தத் திருமண முறை 'பிராமணனுக்கு' மட்டுமே உரியது; சத்திரியன், வைசியன், சூத்திரனுக்கு இந்த முறையைப் பயன்படுத்தும் உரிமையே இல்லை என்கிறது மனுதர்மம்.

சத்திரியர்களுக்கு காந்தர்வம், ராட்சம் என்ற திருமண முறை மட்டுமே உரியதாம். ஆணும் பெண்ணும் காந்தலிப்பதை மணமகன் தரப்பில் எதிர்த்தால், அவர்களை எதிர்த்து போரிட்டு வென்று பெண்ணை மண முடிப்பது 'ராட்சம்' என்ற திருமண முறை.

'பைசாசம்', 'ஆசூரம்' என்ற இரண்டு திருமண முறைகளும் எக்கவலத்திலும் செய்யக் கூடாதவை என்கிறது 'மனுதர்மம்'. பெண்களை ஏமாற்றி உடலுறவு கொள்ள முயற்சிப்பதை 'பைசாசம்' என்கிறது மனுதர்மம். இத்திருமண முறைகளை பார்ப்பன புரோகிதர்கள் எவருக்குமே செய்யக் கூடாது என்று 'மனுதர்மம்' கூறுகிறது. ஆனால், மேற்கூறியபடி இரண்டு திருமண முறையும், வைசியர், சூத்திரர்களுக்கு மிகச் சிறந்தது என்று அதே மனுதர்மம் கூறுகிறது.

இப்போது புரோகிதப் பார்ப்பனர்கள் நடத்தும் திருமணங்களில் ஒதுப்புவது வேதங்கள்தான். ஆனால், எந்த சாதிக்கு எந்த வகையான திருமணம் என்று 'மனுதர்மம்' விதித்த கட்டளைப்படிகளே இன்றும் திருமண சடங்குகளை பார்ப்பன புரோகிதர்கள் நடத்தி வருகிறார்கள். 'சூத்திரர்' களுக்கு, பார்ப்பன புரோகிதர்கள் திருமணம் செய்து வைக்க 'மனுதர்மம்' தடை போட்டுள்ளதால், "சூத்திரர்" களை பூணூல் போட்டு, "இரு பிறப்பாளராக்கி" பார்ப்பன புரோகிதர்கள் சத்திரியர்களுக்கு உரிய திருமண சடங்குகளை நடத்தி வருகிறார்கள்.

ஆக, இப்போதும் ஒவ்வொரு புரோகிதப் பார்ப்பனர் நடத்தும் திருமண முறைகளை 'மனு தர்மமே' கட்டளையிட்டு வருகிறது. 'மனுதர்மம்' சட்டப்படி தடை செய்யப்படாததால் தானே இந்த நிலை?

இப்படி குலத்துக்கு ஒரு திருமண முறையை பேசுவதே மனுதர்மம். அதிலும் "சூத்திரர்களை" திருமணத்துக்கு உரியவர்களாகவே அங்கீகரிக்காத ஒரு 'இன ஒதுக்கலை' வலியுறுத்துவது மனுதர்மம். இந்த மனுதர்மம் தடை செய்யப்பட வேண்டாமா?

அம்பேத்கரை அவமதித்து வெளியிட்ட கார்ட்டினைத் தடை செய்யக் கோரும்போது அதைவிடக் கொடுமையான அம்பேத்கரால் தீயிடப்பட்ட 'மனுதர்ம'த்தை தடை செய்யப்பட வேண்டும் என்று நாம் வலியுறுத்த வேண்டாமா?

எங்கெங்கும் பார்ப்பன 'மனுதர்மம்'

நாட்டில் 'மனுதர்மமே' அதிகாரத்தோடு ஒவ்வொரு துறையிலும் கொடிகட்டி தீயீரோடு பறந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு சான்றாக வந்து கொண்டிருக்கும் செய்திகளின் தொகுப்பு:

மனுதர்மக் காவலருக்கு புகழாரம்!

காஞ்சிபுரம் மடத்தின் சீனியர் சங்கராச்சாரி சந்திரசேகரேந்திர சரகவதி, மனுதர்மத்தையும் வர்ணபேதத்தையும் வெளிப்படையாக ஆதரித்தவர். அதை தெய்வத்தின் குரல் என்ற தலைப்பில் நூலாக அச்சிட்டு வெளியிட்டு இன்று வரை பரப்பி வருகிறார்கள். அவரது ஜெயந்தியை (அதாவது பிறந்த நாள்) முன்னிட்டு 'இந்து' நாளேட்டில் பார்ப்பனர் ஒருவர் 'மகா சுவாமி' புகழ் பாடும் கட்டுரை ஒன்றை (ஜூன் 1, 2012) எழுதியிருக்கிறார். அக் கட்டுரையில் சீனியர் சங்கராச்சாரியின் கருத்து ஒன்று எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. நாடு 'சுதந்திரம்' பெற்ற காலத்தில் இவ்வாறு கூறினாராம்.

ஆட்சியாளர்களுக்கு அரசியல் சட்டமே உயர்வான தர்ம நூல். ஆனால், ஆட்சியாளர், உழைக்கும் மக்கள், வாழ்க்கையில் பின்பற்ற வேண்டியது தர்ம சாஸ்திரங்களே என்று 'மகா பெரியவர்' கூறியதாகக் கட்டுரையாளர் குறிப்பிடுகிறார். "மகா பெரியவர்" கூறும் தர்ம சாஸ்திரம் எது? சங்கராச்சாரியே கூறுகிறார்:

"நம் மதத்தில் பிராமணர் கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்று நான்கு வர்ணங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. வாஸ்தவத்தில் ஜாதி வேறு; வர்ணங்கள் வேறு. நான்கு ஜாதிகளுக்கும் (அதாவது வர்ணங்களுக்கும்) சாஸ்திரங்களில் வெவ்வேறு விதமான கர்மாக்களையும், ஆச்சாரங்களையும் விதித்து

வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதனால் ஒரு மதத் தாரிடையே ஏகப்பட்ட வித்தியாசங்கள் உள்ளன. ஒருவர் சமயத்தை இன்னொருத்தர் சாப்பிடக் கூடாது; ஒருத்தரோடு ஒருத்தர் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்ளக் கூடாது; ஒருவர் செய்யும் காரியத்தை மற்றொருவர் செய்யக் கூடாது என்று இப்படி எவ்வளவோ வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன”. (ஆதாரம்: “தெய்வத்தின் குரல்” நூல்)

- இப்படிப் பச்சையாக வர்ணாஸ்ரமத்தை ஆதரிப்பதுதான் - சங்கராச்சாரி கூறும் தர்மம்! கட்டுரை எழுதும் பார்ப்பனர்கள் இந்த உண்மைகளை அப்படியே மூடி மறைத்துவிட்டு, தர்ம சாஸ்திரம், ஆன்மீகம், அருள்வாக்கு, தசோபதேசம் என்ற சொற்றொடர்களுக்குள் இந்த வர்ணாஸ்ரம கருத்துகளை புதைத்து விடுகிறார்கள். உலகப் புரட்சி, மனித உரிமை என்றெல்லாம் எழுதும் இதே ‘இந்து’ ஏடு தான், சாதி வர்ணபேத்தை உயர்த்திப் பிடித்த, இந்த சங்கராச்சாரிகளின் புகழ் பாடும் கட்டுரைகளை பிறந்த நான் நினைவாக இப்போதும் வெளி யிட்டு வருகிறது. இதற்குப் பெயர் மனுதர்ம சிந்தனை தானே?

சீதையின் மற்றொரு முகம்

“மாதர் (பெண்கள்) இளமைப் பருவத்தில் பிதாவினாலும் (தந்தை), திருமண காலத்தில் கணவனாலும், மூப்பில் (முதுமையில்) மைந்தனாலும், காக்கத்தக்கவராகையால், எக்காலத்திலும் மாதர் சுவாதீனமுடையவரல்லர். (சுதந்திரமாக வாழத் தகுதியற்றவர்) - மனு அத்.9; சுலோகம் - 3

பம்பாய் மாநில உயர்நீதிமன்றம் அண்மையில் வழங்கிய தீர்ப்பில், “இந்திய மனைவியர் சீதையைப் போல் வாழ வேண்டும். எல்லாவற்றையும் துறந்து விட்டு, பகவான் இராமனுடன், காட்டுக்குச் சென்று 14 ஆண்டுகள் காட்டில் கணவருக்காக வாழ்ந்த சீதையே இந்திய மனைவியர்களுக்கு முன்னு தாரணம்” என்று நீதிபதிகள் சுட்டிக் காட்டி யுள்ளனர். கணவர் மாற்றலாகிப் போகாமல் மெல்லாம் பின் தொடர முடியாததை எதிர்த்து, ஒரு பெண் தொடர்ந்த வழக்கில், வழங்கிய தீர்ப்பில் நீதிபதிகள் இவ்வாறு கூறியுள்ளனர்.

ஒரு பெண், வாழ்நாள் முழுதும் பெற்றோருக்கும் கணவனுக்கும் மகனுக்கும் அடிமைப்பட்டே வாழ வேண்டும் என்ற மனுதர்மதே இப்போது நீதிபதிகளின் தீர்ப்பாக வந்திருக்கிறது. இத்தீர்ப்பை கடுமையாக விமர்சித்து வினிதா தர்வா நஞ்சினா என்ற பெண், ஆங்கில நாளேடு ஒன்றில் கட்டுரை எழுதி யுள்ளார். நீதிபதிகள் கூறும் - சீதைக்கு, மற்றொரு முகம் உண்டு என்கிறார், இந்த எழுத்தாளர். ‘என்னுடன் காட்டுக்கு வர வேண்டாம்’ என்று ராமன் கூறியதை மறுத்து காட்டுக்குப் போனார். இராவணன் தூக்கிச் சென்றபோது இராவணன் ஆசைக்கு இணங்க மறுத்தார். இலட்சுமணன் கிழித்த கோட்டையும் அவள்தான் தாண்டினாள்; இறுதியில் ராமன் தனது கற்பை சந்தேகித்தபோது அவனுடன் சேர்ந்து வாழ்வதைவிட உலகத்தை விட்டே போவது சிறந்தது என்று இறப்பதற்கு முடிவெடுத்தார். இத்தகைய சீதையாக சுய முடிவு எடுத்து செயல்படவே இளம் பெண்கள் விரும்புகிறார்களே தவிர நீதிபதிகள் கூறும் கணவன் சொல் தட்டாத சீதைகளைப்போல் அல்ல. எந்த ஒரு பெண்ணுக்கும் எவராவது முன் மாதிரியாக இருக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? என்று கேள்வியை எழுப்புகிறார், வினிதா. நீதிபதிகள் மனுதர்ம சிந்தனையை முன் வைத்தாலும் அதை இளைய தலைமுறை ஏற்கத் தயாராக இல்லை!

ஆகமம் வந்தபோதே நாங்களும் வந்தோம்

“கல்வி - தவம், இவைகளுக்கு உரியவர்களாக இருக்கிற பிராமணர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட தானங்கள், அக்னியில் (நெருப்பில்) செய்த ஓமம் போல (மந்திரங்கள் போல்) பிரகாசிக்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல, இந்த ஜென்மத்தில் வியாதி, அரசு போய்விடுமோ என்ற பயத்திலிருந்தும் காப் பாற்றுவதோடு வறுமையிலிருந்தும், நரகத்திலிருந்தும் காப்பாற்றுகின்றன.” - மனு 3வது அத். சுலோகம் 98

பார்ப்பானுக்கு தானம் செய்தால், செய்தவனுக்கு நோய் பயம் வராதாம். அரசனுக்கு பதவி போய்விடும் என்று பயப்பட வேண்டாமாம்! தானம் செய்த வனுக்கு வறுமை வராதாம். நரகத்துக்கும் போக வேண்டியிருக்காதாம். இப்படியெல்லாம் ‘இத்தகம்’ பேசி மிரட்டியே பார்ப்பனர்கள் இப்போதும் ‘தானம்’ வாங்குகிறார்கள். பெரும் தொழிலதிபர் களும் மக்களை கொள்ளையடித்து கோடி கோடி யாக கருப்புப் பணத்தை வைத்திருக்கும் அரசியல் வாதிகளும் பார்ப்பனர்களை அழைத்து, யாகம் நடத்தி, வாரி வாரி கொட்டுகிறார்கள். பம்பாய் லுள்ள தொழிலதிபர்களுக்காக விசேட பூஜைகள் நடத்த பிரபலமான ‘ஏழுமலையான்’ தலைமை அர்ச்சகர்கள் விமானத்தில் பறக்கிறார்கள். லட்சம் லட்சமாக ‘தானம்’ பெறுகிறார்கள்.

மனுதர்மம் வழங்கிய உரிமையைப் பயன்படுத்தி பார்ப்பனர்கள் நடத்தும் இந்த மிரட்டலுக்கு நீதி மன்றங்களும் பணிந்து போகின்றன. தமிழக சட்ட மன்றத்தில் அர்ச்சராகும் உரிமை பார்ப்பனருக்கு மட்டுமல்ல அனைத்து சாதியினருக்கும் உண்டு என்று 1970 இல் ஒருமித்து நிறைவேற்றிய சட்டத்தை எதிர்த்து, பார்ப்பனர்கள் உச்சநீதிமன்றம் போனார்கள். உச்சநீதிமன்றம் ஆகம விதிகளை மீறாமல் சட்டத்தை நிறைவேற்றலாம் என்றுதான் தீர்ப்பளித்தது. பார்ப்பான் மட்டுமே அர்ச்சகராக இருந்த கோயில்களில் அந்த ஆகம நடைமுறைகளை மீறக்கூடாது என்பதுதான் இத் தீர்ப்பின் சாரம். ஆக, உச்சநீதிமன்றம், பார்ப்பானிடம் பயந்து நின்றது. மீண்டும் 2006 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 16 ஆம் நாள், 1970

ஆம் ஆண்டு சட்டமன்றத் தீர்மானத்தை அவசர சட்டமாக தி.மு.க. ஆட்சி பிறப்பித்தது. மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயில் சிவாச்சாரி பார்ப்பணர்கள் இதை எதிர்த்து உச்சநீதிமன்றம் போனார்கள். நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்த மனுவில் இவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமா?

“ஆதி காலத்தில் சிவபெருமான் சைவ சமயத்துக்குரிய 28 ஆகமங்களை உருவாக்கினான். அப்படி ஆகமங்களை உருவாக்கியபோதே அதை பின் பற்றுவதற்காக சிவாச்சாரியாராகிய எங்களை யும் படைத்து விட்டார். அதனால்தான் மீனாட்சி யம்மன் கோயில் கட்டப்பட்ட காலத்திலிருந்து பரம்பரை பரம்பரையாக நாங்கள்தான் பூஜை செய்து வருகிறோம். எங்களை நீக்கி விட்டு வேறு சாதிக்காரர்களை அர்ச்சகராக நியமிப்பது ஆகமத்துக்கும் சிவபெருமானுக்கும் எதிரானது” என்று மனு போட்டார்கள். உச்சநீதிமன்றம் மிரண்டது. மனுதர்ம நீதியில் குறுக்கிட மறுத்து, அவசர சட்டத்துக்கு தடைபோட்டுவிட்டது. ஒவ்வொரு ஆகமக் கோயில்களிலும் பார்ப்பான் மட்டுமே அர்ச்சகராக முடியும் என்ற ‘மனுதர்ம நீதி’ இன்று வரை நீடிக்கிறது. சூத்திரன் என்ற பார்ப்பானின் தேவடியான் மகள் (மனுநீதி அப்படித்தான் கூறுகிறது) கர்ப்பகிரகத்தில் நுழைந்தால், சாயி தீட்டாகிவிடும் என்ற நிலையே நீடிக்கிறது. மானமுள்ள ஒருவன் இந்த மனுதர்மத்தை மலம் துடைக்கும் காகிதமாகப் பயன்படுத்த வேண்டுமா? வேண்டாமா?

பார்ப்பான் செருப்புத் தொழில் செய்யலாமா?

“மாட்டு மூலமாக ஜீவிக்கிறவர்களாகவும், வந்தகம் செய்கிறவர்களாகவும், வட்டி வாங்கி பிழைக்கிறவர்களாகவும் இருக்கிற பிராமணர்களை சூத்திரரைப்போல் எண்ண வேண்டும்.”
- மனுதர்மம் அத்.9; சுலோகம் 102.

மனுதர்மம் விதித்த கட்டுப்பாடுகளை பார்ப்பான் மீறிவிட்டான்; அதற்கு ஏராளமான சான்றுகளைக் காட்ட முடியும். ஆனால், “சூத்திரர்களுக்கு” ‘மனு’ விதித்த இழிவுகள் அப்படியே தொடர வேண்டும் என்று சமுதாயத்தின் பொதுப் புத்தியில் பார்ப்பான் ஏற்றி விட்டான். அதுதான் சமூகத்தின் ‘மனுதர்ம சிந்தனை’.

மாடு - தோல் தொடர்பான தொழில்களில் பிராமணன் ஈடுபடுவதை மனுதர்மம் தடை செய்துள்ளது. ஆனால், செருப்பு தயாரிக்கும் பன்னாட்டு நிறுவனம் ஒன்றில் பார்ப்பன மேலாளர் இப்போது மிகப் பெரும் ஊழல் குற்றச்சாட்டில் சிக்கியுள்ள செய்தி வந்திருக்கிறது. ‘ரீ போக்’ என்பது விலை உயர்ந்த காலணிகளை தயாரிக்கும் பன்னாட்டு நிறுவனம், ரூ.5000-த்துக்கு குறைந்து இங்கே செருப்பு வாங்க முடியாது.

இந்நிறுவனத்தின் இந்திய நிர்வாக இயக்குனர் களாக இருந்தவர் விஷ்ணு பகவத், கவுந்தர்சிங் பிரேம் என்ற பார்ப்பணர்கள். இவர்கள் இருவர் மீதும் ‘ரீ போக்’ நிறுவனம் ரூ.870 கோடியை சுருட்டி விட்டதாக நீதிமன்றத்தில் கிரிமினல் வழக்கு தொடர்ந்துள்ளது. முன்பையில் தங்களுக்கு முன் ஜாயின் கேட்டு இவர்கள் மனு செய்துள்ளதை உயர்நீதிமன்றம் தள்ளுபடி செய்து விட்டது. ‘சத்யம் கணினி’ மேசடி வழக்கிற்குப் பிறகு, இதுவே பெரும் பணம் சுருட்டிய ஊழல் என்றும், ‘ரீ போக்’ நிர்வாகத்தின் வழக்கறிஞர் வாதாடியுள்ளார். பார்ப்பானுக்கு ‘மனுதர்மம்’ தடையில்லை; ‘சூத்திரனுக்கு’ மட்டும் தீண்டாமையே இழிவுத் தொழில், தனிக் குடியிருப்பு - என்று மனுதர்மம் விதித்த வாழ்க்கை முறை! இது என்ன நீதி?

குத்துச்சண்டையும் சதுரங்க விளையாட்டும்

உட்கார்ந்த இடத்தில் பேண்ட் கோட் அணிந்துக் கொண்டு குளுகுளு அறையில் நடக்கும் சதுரங்க விளையாட்டு, ‘மூளை’க்கு வேலை கொடுப்பதால் அதற்கு ‘பிராமண’ப் பெருமையை சமூகம் வழங்குகிறது. உடலை வருத்தி விளையாடும் விளையாட்டுகளுக்கு ‘சூத்திர’ நிலைதான். தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த பார்ப்பணர் விசுவநாதன் ஆனந்த், மாஸ்கோவில் நடைபெற்ற சதுரங்கப் போட்டியில் இஸ்ரேல் நாட்டைச் சார்ந்த கெய்ஃபாண்டை வென்று, 5வது முறையாக உலக சாம்பியன் பட்டத்தைத் தக்க வைத்துள்ளார் என்று பத்திரிகைகள் பக்கம் பக்கமாக செய்திகளை வெளியிட்டு மகிழ்கின்றன. பல பத்திரிகைகள் தலையங்கம் எழுதி பாராட்டுகின்றன. தி.மு.க. தலைவர் கருணாநிதிகூட வாழ்த்து செய்தி விடுத்துள்ளார். ஆனால், கடந்த வாரத்தில் மற்றொரு செய்தியும் வந்தது. இது ஆர்வம் காட்டப்படாமல் ஒதுக்கப்பட்ட செய்தி. சீனாவில் நடந்த உலக குத்துச் சண்டை போட்டியில் இந்தி யாவைச் சார்ந்த இரண்டு பெண்கள் வெற்றி வகை சூடி, உலகப் பரிசைப் பெற்றுள்ளார்கள். மந்தாகினி, நீத்துசாகல் என்பது அந்தப் பெண்களின் பெயர்.

“பெண்ணுக்கு எந்த சுதந்திரமும் எந்த காலத்தி லும் வழங்கவே கூடாது” என்ற மனு தர்மத்தை குப்பையில் தூக்கி வீசி எறிந்துவிட்டு, குத்துச் சண்டையில் களயிறங்கி உலக சாதனை படைத்திருக்கிறார்கள் இந்தப் பெண்கள். ஆனந்துக்கு கிடைத்த பரிசுத் தொகை ரூ.8 கோடி மற்றும் தங்கப் பதக்கம்; தமிழக அரசு தனியே ரூ.2 கோடி வழங்கியுள்ளது. உடலுழைப்பை - கீழ் சாதிக்கும், ‘மூளை’த் திறனை - உயர்சாதிக்கும் பிரித்து வைத்தது மனுதர்மம். அதே மனுதான் இந்த விளையாட்டுகளிலும் இன்று வரை புகுந்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறான். பெண் களின் இந்த உலக சாதனையைக்கூட பார்ப்பன ‘துக்கக்’ ஏடு கிண்டல் செய்கிறது. “ஆமாம், பெண்கள் சண்டைக் காரர்கள் என்று ஒப்புக் கொள்கிறேன்” என்று கிண்டல் செய்து, ‘சேர்’ ஒரு கேள்விக்கு பதில் எழுதுகிறார்.

அரசியல் சட்டத்துக்கு சவால் விடும் மனுதர்மம்

கேள்வி : மனு.... மனு... என்கிறோமே, அது அரசாங்கத்திடமும் அதிகாரிகளிடமும் கோரிக்கை களை எழுதித் தருகிறோமே, அந்த மனு தானே!

பதில்: அதுவும் மனு தான்; ஆனால், நாம் கூறுவது மனுதர்ம சாஸ்திரம் பற்றி.

கேள்வி : அது என்ன மனுதர்ம சாஸ்திரம்?

பதில் : அப்படி கேளுங்க. இப்ப, நம்முடைய வாழ்க்கையைப் பாருங்க. கோயிலுக்குப் போனால், அங்கே பார்ப்பான் தான் அர்ச்சகர். கல்யாணமனு வந்தா, பார்ப்பனர்களை வைத்துதான் நடத்துறோம். புது வீடு கட்டி குடிபோகும் போதும், அவர்களைத் தான் கூப்பிடுகிறோம். இறந்தவர்களுக்கு 'திதி' கொடுக்கவும், அவருதான்! கோயில் கும்பாபிஷேகம் செய்யுறதும் அவருதான்!

கேள்வி : உண்மைதான். எதுக்கு, இப்படி எல்லாத்துக்குமே பார்ப்பனர்களை மட்டுமே அழைக்க வேண்டும்? அவங்க மட்டும்தான் ஆண்டவன் கிட்ட தொடர்பு கொள்ளும் உரிமை உண்டா?

பதில் : சரியான கேள்வி. இங்கேதான் 'மனுதர்மம்' வருது. இந்த 'மனுதர்மம்' என்றால் என்னன்னு பார்ப்போமா?

இது சமஸ்கிருதத்துவ எழுதப்பட்டது. பார்ப்பனர் வேதக் கருத்துகளை பாமர மக்களின் வாழ்க்கையில் புகுத்துவதற்கு வந்ததுதான் 'மனு தர்மம்'. சமுதாயத்தை 'பிராமணன்', சத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் என்று நான்கு பிரிவுகளாக பிரிச்சு, ஒவ்வொரு பிரிவினரும் இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்று உத்தரவிடுகிறது இந்த 'மனுதர்மம்'.

கேள்வி : இதை இன்னும் விளக்கமாகச் சொல்லுங்களேன்.

பதில் : சொல்றேன். ரீக் வேதம் இப்படி கூறுகிறது.

'இந்த உலகம் முழுதும் கடவுளுக்கு கட்டுப் பட்டது. கடவுள் மந்திரங்களுக்கு கட்டுப்பட்டவர். மந்திரம் பிராமணர்களுக்கு கட்டுப்பட்டது' என்று ரீக்வேதம் கூறுகிறது.

ஆக உலகமும், கடவுளும் "பிராமணர்" களுக்கு மட்டுமே உரியது என்று அவர்களே எழுதிக்கொண்டார்கள். அதை நாமும் கேள்விக் கேட்காமல் அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு, எல்லா நிகழ்ச்சிகளுக்கும் பார்ப்பனர்களையே அழைக்கிறோம். மனுதர்மம் நம் மீது சுமத்தும் இழிவுகளை நாம் பெருமையாகக் கருதுகிறோம்.

மனுதர்மம் கூறும் ஒரு சில கருத்துகளைப் பாருங்கள்:

"படைக்கும் கடவுள் பிரம்மாவின் முகத்தி லிருந்து 'பிராமணன்' பிறந்தான்;

தோள்களிலிருந்து 'சத்திரியன்' பிறந்தான். (அரசன், ஆட்சி செய்பவன்)

தொடையிலிருந்து 'வைசியன்' பிறந்தான். (வணிகம் செய்கிறவன்)

கால்களிலிருந்து 'சூத்திரன்' பிறந்தான். (அடிமைகளாக வாழ வேண்டியவர்கள்-இழி பிறவி)

- இப்படி யஜுர் வேதம் கூறுகிறது.

அந்த வேதக் கருத்தை அப்படியே 'மனு தர்மம்' ஏற்றுக் கொண்டு, மேற்குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு பிரிவும் எப்படி வாழ வேண்டும் என்று கட்டளையிடுகிறது! மீறுவோருக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய தண்டனைகளையும் வற்புறுத்துகிறது.

சூத்திரன் - பார்ப்பானின் வைப்பாட்டி மகன், அடிமை; வேதத்தையோ கல்வியையோ கற்க உரிமை இல்லாதவன் என்று கூறுகிறது.

"வேதத்தை சூத்திரன் படித்தால் நாக்கை வெட்ட வேண்டும். காதால் கேட்டால் ஈயத்தைக் காய்ச்சி ஊற்ற வேண்டும்" என்று உழைக்கும் மக்களை அவமதிக்கிறது.

கேள்வி : அப்படியா! நம்பவே முடியவில்லையே! இப்படி எல்லாங்கூட பார்ப்பான் சட்டங்கள் வைத்திருக்கிறானா? இப்போதும் அப்படி இருக்கிறதா?

பதில் : ஆமாம்! ஆமாம்!

இப்போதும் 'மனுதர்மம்' சட்டப்படி தடை செய்யப்படவில்லை. நமது அரசியல் சட்டத்தில் இந்துக்களுக்கான சட்டங்களில் இந்த 'மனுதர்மம்' தான் மூல நூலாக ஏற்கப்பட்டுள்ளது. நமது சமுதாயத் தலைவர்களான பெரியாரும், அம்பேத்கரும், இந்த மனுதர்மத்தை எதிர்த்து - எரித்தார்கள். இன்னும் ஒரு உண்மையை கூறுகிறேன். அது வியப்பாக இருக்கும்.

கேள்வி : சொல்லுங்கள்; சொல்லுங்கள்.

பதில் : இந்த மனுதர்மம் தான், வெள்ளைக்காரன் நம்மை ஆண்ட காலத்தில் 1772 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நமது நாட்டின் சட்டமாகவே இருந்தது. கொலை, கொள்ளை, திருட்டு போன்ற குற்றங்களுக்கு மனுதர்மத்தின் அடிப்படையிலேயே நீதிமன்றங் களில் தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டன. வண்டனில் இருந்த உச்சநீதிமன்றமான 'பிரிவி கவுன்சில்' வரை இந்தியர்களின் வழக்கில் இதுதான் பின்பற்றப் பட்டது. 'பிராமணன்' கொலை செய்தால், உச்சிக் குடுயிலிருந்து, மயிரை மட்டும் வெட்டினால் போதும். அதுவே 'சூத்திரன்' கொலை செய்தால் தலைமையே வெட்ட வேண்டும். வெள்ளைக்கார நீதிபதிகளுக்கு மனு தர்மத்திலிருந்து இதை எல்லாம் எடுத்துக்கூற நீதிமன்றங்களிலேயே பார்ப்பனர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். பிறகு, இந்த மனுதர்மத்தை நீதிபதிகளே நேரடியாக அறிந்திட 1801 இல் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமே ஹென்றி தாமஸ் கேரல் புரூச் என்பவரை நியமித்து, 'மனுதர்மத்தை' ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தது. 1860 ஆம் ஆண்டில்தான் கிரிமினல் குற்றங்களுக்கு மனுதர்ம அடிப்படையில் தண்டனை வழங்குவது நிறுத்தப்பட்டது. ஆனால், குடும்பம், மதம், வாகிசுரிமை, சாதி, சொத்துப் பிரச்சினை போன்ற சிலில் வழக்குகளில் 'மனுதர்ம'த்தின் அடிப்படையிலேயே தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டன. சுதந்திரத்துக்குப் பிறகு 1950 ஆம் ஆண்டு அரசியல் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்த பிறகுதான் 'மனுதர்மத்துக்கு பதிலாக சட்டத்தின் அடிப்படையில் தீர்ப்பு வழங்கும் முறை வந்தது. மனுதர்மமே காலம் காலமாக சட்டமாக இருந்த காரணத்தினால்தான் சூத்திரர்களான தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும் கல்வி மறுக்கப்பட்டு படிக்காதவர்களாக தற்குறிகளாக இருந்தனர்.

இப்போது கல்லூரிகளில் சேருவதற்கு 'பி.சி.', 'எம்.பி.சி.', 'எஸ்.சி.', 'எஸ்.டி.' என்பெல்லாம் மனு போடுகிறோம் அல்லவா? இவை எப்படி வந்தன? நமது தலைவர்கள் பெரியாரும், அம்பேத்கரும் போராடி நமக்கு பெற்றுத் தந்த உரிமைகள், 'மனுதர்மம்' தலை தலைமுறையாக நம்மை படிக்காத மக்களாக, மடையன்களாக வைத்திருந்த சமூகக் கொடுமைக்கு நியாயம் கிடைக்க, பார்ப்பனரல்லாத நாம் போராடிப் பெற்றுள்ள உரிமைகள், அந்த அளவுக்கு 'மனுதர்மம்' என்ற பார்ப்பன கட்டளைகள், நம்மை எல்லாம் அழித்து, ஒழித்தது.

கேள்வி: ஒரு சந்தேகம்; பிராமணன், சத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் என்பதற்கும், இப்போதுள்ள சாதிக்கும் என்ன தொடர்பு?

பதில் : நல்ல கேள்வி! முதலில் வர்ணப் பிரிவுகள் தான் இருந்தன. இந்த நான்கு வர்ணப் பிரிவுகளில் மனுதர்மத்தை மீறி ஆண் பெண்களின் வர்ணக் கலப்பில் உருவான சந்ததியினரே சாதிகளாக மாறினர் என்ற மனுவே கூறுவதை அம்பேத்கர் எடுத்துக் காட்டுகிறார். நான்கு வர்ணங்களிலிருந்து இன்று பல்லாயிரக்கணக்கான சாதிகள் வந்து விட்டன. ஆனால், அய்யர், அய்யங்கார், சாஸ்திரி என்று பார்ப்பனர்கள் சாதிகளாக பிரிந்தாலும், அனைவரும் மனு கூறிய வர்ணாஸ்ரமப்படி தங்களை 'பிராமணர்' என்றே அடையாளப்படுத்தி காயத்ரி மந்திரம் ஒதி பூணூல் போட்டுத் திரிகிறார்கள். சத்திரியர், வைசியர்கள் எல்லாம் சூத்திரர்களாக்கப்பட்டு விட்டனர். சூத்திரர்களுக்கும் கீழானவர்கள் என்று தீண்டப்படாத மக்களை என்று உழைக்கும் பெருமைக்குரிய மக்களை ஒதுக்கி விட்டனர். ஆனாலும், சாதிகளாக பிரிந்து கிடக்கும் நாம் 'மனு'வின் பார்ப்பன கட்டளைகளையே காலம் காலமாய் ஏற்றுக் கொண்டு நம்மை நாமே இழிவானவர்களே என்று ஒப்புக் கொண்டு வாழ்க்கை முறையாக வாழ்ந்து வருகிறோம்.

கேள்வி : என்ன கொடுமையடா! சரி; இப்போது அரசியல் சட்டம் அமலுக்கு வந்த பிறகு என்ன நிலை?

பதில் : சொல்கிறேன். நமது நாடு ஜனநாயக நாடு என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே சட்டம் அனைவருக்கும் பொதுவாக இருப்பது அவசியம். அதனால் மனுதர்மத்தின் 'ஒரு குலத்துக்கு ஒரு நீதி' பேசும் பார்ப்பனக் கொடுமைகள் ஓரளவுக்கு சட்டத்தில் முடிவுக்கு கொண்டு வரப்பட்டது.

கேள்வி : எதில், எதில் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது?

பதில் : கூறுகிறேன். மனிதர்கள் அனைவரும் சமமாகவே முடியாது; பிராமணனை வணங்க வேண்டும்; சூத்திரன் அடிமை என்கிறது மனுதர்மம். சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என்கிறது அரசியல் சட்டம்.

சூத்திரர்களுக்கு, பெண்களுக்கு கல்வி தரக் கூடாது என்றது மனுதர்மம். 6 வயது முதல் 14 வயது வரை கல்வியை அனைவருக்கும் கட்டாயமாக்கி யிருக்கிறது, நமது அரசியல் சட்டம். பெண்களுக்கு குழந்தையாக

இருக்கும்போதே திருமணம் செய்துவிட வேண்டும் என்கிறது மனுதர்மம். 18 வயதுக்கு முன் திருமணம் செய்வது குற்றம் என்கிறது நமது சட்டம். 'சூத்திரன்' இழிவானவன் என்கிறது மனுதர்மம். தீண்டாமைய குற்றம் என்கிறது அரசியல் சட்டம்.

- இப்படி மனுதர்மம் வலியுறுத்திய பல பார்ப்பன கட்டளைகளை அரசியல் சட்டம் ஏற்கவில்லை.

கேள்வி : அப்படியானால், மனுதர்மம் சட்டத்துக்கு எதிரானது தானே? அதைத் தடை செய்ய வேண்டாமா?

பதில் : இதுதான் நியாயமான கேள்வி. அதைத் தான் 'பெரியார் திராவிடர் கழகமும்' வற்புறுத்து கிறது. அதற்காகவே மனுதர்மத்தை தீயிட்டு எரிக்கும் போராட்டத்தை எதிர் வரு:ம நவம்பர் 26 இல் தமிழகம் முழுதும் நடத்தத் திட்டமிட்டுள்ளது. அதை மக்களிடம் விளக்கவே இந்தப் பரப்புரைப் பயணம்.

கேள்வி : உண்மையில் மிக நியாயமான போராட்டத்தை கையில் எடுத்துள்ளது 'பெரியார் திராவிடர் கழகம்'. அரசியலுக்குப் போனால் பணம் கிடைக்கும்; பதவி கிடைக்கும் என்று பலரும் ஆலாய்ப் பறந்து கொண்டிருக்கும்போது, சமூக அக்கறையோடு விளம்பரம் கிடைக்காத ஒரு முக்கிய பிரச்சினைக்காக போராட வந்திருக்கிறீர்கள். ஆனாலும் ஒரு சந்தேகம். இப்போதும் மனுதர்மம் இருக்கிறதா?

பதில் : சரியான கேள்வி. இதற்கு விளக்கமாக பதில் சொல்ல வேண்டும். இந்து சட்டத்துக்கான மூல நூல்களில் ஒன்று மனுதர்மம் என்று ஏற்கனவே கூறினோம். நம்முடைய மக்களின் வாழ்க்கையைப் பாருங்கள்!

மனுதர்மம் கூறியவாறு பார்ப்பான்தான் மேலானவன் என்று நாம் இப்போதும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளோம். அவர்களையே திருமணத்துக்கும், வீடு திறப்புக்கும், பூசைகளுக்கும், சடங்கு களுக்கும் என அனைத்து நிகழ்வுகளுக்கும் அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அரசியல் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகும மனுதர்மத்தையே பின்பற்றி, இழி மக்கள் என்பதை ஒப்புக் கொண்டு வருகிறோம். தீண்டாமையுக்கு எதிராக சட்டம் வந்து விட்டாலும், தீண்டப்படாத மக்கள் மீது சாதி வெறியர்கள் தாக்குதல் தொடருகிறது. பிறசாதியினர் வாழும் பகுதிகளில் சைக்கிளில் போகக் கூடாது; செல்போன் பேசக் கூடாது; நாய் வளர்க்கக் கூடாது; ஊர்த் திருவிழாக்களில் பங்கேற்கக் கூடாது; முடி வெட்ட முடியாது; தேனீர்க் கடைகளில் இரட்டைக் குவளை; சுடுகாட்டில் கூட பேதம் என்று இப்போதும் அடக்குமுறைகள் நீடிக்கிறதே. இன்னமும் ஊர் வேறு, சேரி வேறு என்று பிளந்து கிடக்கிறதே. சுடுகாட்டில் கூட சாதிக்கொரு சுடுகாடு இருக்கிறதே; மனிதன் மலத்தை மனிதன் அள்ளு கிறானே; சாக்கடைக் குழிகளில் அடைப்புகளை அகற்ற 'கீழ் சாதி' மனிதன் இறங்கி, மூச்சுத் திணறி சாகிறானே; ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் பெண்கள் அடக்குமுறைகளை சந்திக்கிறார்களே; வன்முறைக்கு உள்ளாகிறார்களே! தீ வைத்து எரிக்கப்படுகிறார்கள் களே; பெண் சிசுக் கொலைகள் நடக்கிறதே; தமிழகத்தின் பல்வேறு மாவட்டங்களில் 'பெண் குழந்தைகள் திருமணம்' நடக்கும் செய்திகள் வருகின்றனவே!

திருமணங்களில் பார்ப்பானுக்கு உயர்ந்த மந்திரம்; சூத்திரனுக்கு தாழ்ந்த மந்திரம் என்று பார்ப்பன புரோகிதர்கள் ஒவ்வொரு வகை திருமண மந்திரங்களையும் சடங்குகளையும் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களே! பார்ப்பான் பூணூல் போட்டுக்கொண்டு, தன்னை "பிராமணன்" என்று அடையாளப்படுத்துகிறானே! இதன் அர்த்தம் என்ன? என்னைத் தவிர மற்றவர்கள் சூத்திரர்கள், எனது அடிமைகள் என்பதுதானே! வீடுகளை வாடகைக்கு விடுவதில் கூட சாதி பார்க்கப்படுகிறதே; பெரும்பாலான திருமணங்கள் ஒரே சாதிக்குள் தானே நடக்கின்றன! மீறி நடந்தால் பெற்றோர்களே கொலை செய்கிறார்களே! சாதி மாறி திருமணம் செய்தால் வெட்டுவேளாம் என்று சாதித் தலைவர்கள் மிரட்டுகிறார்களே! சாதி மறுப்பு திருமணங்களை நடக்க விட மாட்டோம் என்று மாநாடு கூட்டி தீர்மானங்களைப் போடுகிறார்களே!

இப்படி ஏராளமாக பட்டியல் போட முடியும். இவையெல்லாம் 'மனுதர்மம்' விதித்த கட்டளை தானே! மனுதர்மத்தின் சட்ட ஆட்சி விடைபெற்று விட்டது என்றாலும், அந்த இழிவான வாழ்க்கை முறை தானே இப்போதும் நம்மை ஆண்டு கொண்டிருக்கிறது. நம்மை பிளவுபடுத்தி சீரழித்து நமக்குள்ளே மோதவிட்டு ரத்தம் குடித்துக் கொண்டிருக்கிறதே. இந்த சமத்துவமற்ற அவல வாழ்வியல் நீடிக்கலாமா? சொல்லுங்க; இது நியாயம் தானா?

கேள்வி : சரியான விளக்கம். நீங்கள் கூறுவது முற்றிலும் நியாயம். உண்மை; நேர்மை; இதோ, நாங்களும் தீப்பந்தங்களை ஏந்தி வருகிறோம். மானமுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒங்கி ஒலிப்போம்!

'எரிந்து பொசுங்கட்டும் மனுதர்மம்!'

பெண்ணின் பெயர் அடையாளத்தையும் பெயர்த்து எறியும் மனுதர்மம்

நாட்டில் 'மனுதர்மமே' அதிகாரத்தோடு ஒவ்வொரு துறையிலும் கொடிகட்டி தீயரோடு பறந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு சான்றாக வந்து கொண்டிருக்கும் செய்திகளின் தொகுப்பு:

திருமணமான ஒரு பெண், கணவனைச் சார்ந்து வாழ வேண்டும்; 'சுயாதீனமாக' அதாவது சுய புத்தியைப் பயன்படுத்தும் உரிமையே இல்லை என்கிறது பார்ப்பன மனுதர்மம். இந்த மனுதர்ம சிந்தனைதான் இன்றும் சமூகத்தின் வாழ்க்கை முறை. 'இந்து' நாளேட்டில் வாரம்தோறும் பெண்ணியம் பற்றி கட்டுரை எழுதி வரும் கல்பனா சர்மா (மே 27) எழுதியுள்ள கட்டுரையில் மராட்டி யத்தில் தான் சந்தித்த, புதிதாக திருமணம் செய்து கொண்ட ஒரு பெண்ணைப் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மராட்டியத்தில் பழமையில் ஊறிய குடும்பத்தில் வந்தவர் அந்தப் பெண். திருமணம் முடிந்தவுடன், கணவர் வீட்டில், பெண்ணின் பெயரையே மாற்றி விடும் வழக்கம் இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் இன்றும் தொடருகிறது என்று கூறுகிறார் கட்டுரை யாளர். உஷா என்ற இந்தப் பெண்ணின் பெயர் திருமணத்துக்குப் பிறகு மாப்பிள்ளை வீட்டாரால் 'தபசியா' என்று மாற்றப்பட்டுவிட்டதாம். இந்த மாற்றத்தை எந்த எதிர்ப்பும் இல்லாமல் பெண்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். திருமணம் முடிந்து கணவன் வீட்டில் காலடி எடுத்து வைத்தவுடன், பிறந்து வளர்ந்த பெற்றோரின் உறவுகள் துண்டிக்கப் பட்டு, பெண்ணின் சுதந்திரமும் பறிக்கப்பட்டு, கணவன் வீட்டுக்கு, ஒரு வீட்டு வேலைக்காரியாகவும் குழந்தைகளைப் பெற்றுத் தரும் எந்திரமாகவும் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஏதோ பெயர் தானே மாற்றப்படுகிறது என்று இதை எளிதாக எடுத்துக் கொள்ளாமல், ஏன் இப்படி நடக்கிறது? இது தேவை தானா? இதனால் திருமண வாழ்க்கையில் மாற்றம் வந்து விடப் போகிறதா என்ற கேள்விகளை எழுப்ப வேண்டும் என்கிறார் கட்டுரையாளர் கல்பனா. பெரும்பாலான குடும்பங்களில் பெண்ணின் பெயர் மாற்றப்படவில்லையானாலும், திருமணத்துக்குப் பிறகு பெற்றோரின் தலை எழுத்து (இனிஷியல்) நீக்கப்பட்டு, கணவனின் பெயர் தலை எழுத்தாக மாற்றப்படுகிறது. மனைவியின் பெயருக்குப் பிறகு கணவரின் பெயரும் இணைக்கப்படுகிறது. ஆனால் கணவனின் பெயர் எந்த மாற்றத்துக்கும் உள்ளாவ தில்லை. ஏற்கனவே இருந்த நிலையிலேயே நீடிக்கிறது. இவை அனைத்தும் பார்ப்பன 'மனுதர்மம்' விதித்த ஆணைதான். "யவ்வனத்தில் கணவன் ஆளுகையில்" (திருமணமான பிறகு கணவனை மட்டுமே சார்ந்து) வாழ வேண்டும் என்ற மனுதர்மக் கொள்கையே அடிமை வாழ்வுக்கு அவர்களை இப்படி தயார்படுத்துகிறது. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் பார்ப்பன மனுவின் தர்மமே இன்றும் வழி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு இதுவும் ஒரு சான்று.

இதற்கு நேர் மாறாக, மனுதர்ம பார்ப்பனிய அடிமை வாழ்க்கை முறை இல்லாத பிரான்ஸ் நாட்டிலிருந்து ஒரு உதாரணத்தை எடுத்துக் காட்டி யுள்ளார் கல்பனா. பிரான்சு நாட்டின் அதிபராக அண்மையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் பிரான்காய்ஸ் ஆலன்டே; மக்களால் வாக்களிக்கப்பட்டு தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட அவரது மனைவியே ஆலன்டேயை திருமணம் செய்து கொள்ளாமலே அவருடன் சேர்ந்து வாழ்கிறார். டிரயர்வெய்பர் என்ற 47 வயதுடைய பெண் பத்திரிகையாளர். 20 ஆண்டு களாக அரசியல் துறையில் பத்திரிகையாளராக செயல்பட்டு வரும் இவர், இனியும் பத்திரிகைத் தொழிலையே தொடரப் போவதாகவும், அதிபரோடு சேர்ந்து வாழ்ந்தாலும் பொருளாதாரத்தில் எவரை யும் சார்ந்து நிற்கத் தயாராக இல்லை என்றும் கூறி யுள்ளார். ஒரு கணவனுக்கு பணிவிடை செய்பவராக நான என்னை வளர்த்துக் கொள்ளவில்லை. சுதந்திரத்தின் அடிப்படையிலேயே என்னுடைய வாழ்க்கையை கட்டமைத்து வந்திருக்கிறேன். (ஐ டயனா டேவ் நெடு சயனைநன வடி ளநசஎந ய ரளயெனே. ஐ ரெடைவ அவ நவேசைந டகைந டிவாந னைநய டிக ஐனேநயீநனேநேநே) என்று 'நியுடார்க் டைம்ஸ்' ஏட்டுக்கு அளித்த பேட்டியில் கூறியுள்ளார். திருமணமே வேண்டாம் என்றோ, திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் சேர்ந்து வாழும் முறை நல்லது என்றோ, தாம் வாதிட முன்வரவில்லை என்று எழுதும், இந்தக் கட்டுரையாளர் தனது கணவர் நாட்டின் அதிபராக வந்த பிறகும் கூட, அவரோடு வாழ விரும்பும் ஒரு பெண், தனது தனித்துவத்தை கைவிடத் தயாராக இல்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகவே இதை குறிப்பிட்டதாக கூறுகிறார். பிரான்ஸ் நாட்டின் அதிபர் வரலாற்றில் முதன்முறையாக இவர்கள்தான் இப்படி திருமண மின்றி இணைந்து வாழும் தம்பதிகள்!

இந்தியாவில் இனவாதம்

இந்தியாவிலும் இனப் பாகுபாடு இன வெறி இருக்கிறது என்றும், இங்கே இனவெறி இல்லை என்று நடிக்க வேண்டாம் என்றும், 'இந்து' ஏட்டில் (மே 29) ஒருவர் கட்டுரை எழுதியிருந்தார். இந்தியா வின் வடகிழக்கு மாநிலங்களான அசாம், மணிப்பூர், திரிபுரா போன்ற மாநிலத்தவர்களை இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களில் வெறுப்புக்குரியவர்களாகவே அவர்களிடம் பாகுபாடு பார்க்கிறார்கள் என்று அந்தக் கட்டுரை கூறியது. அது உண்மைதான் என்றாலும், மேல் கீழ் அடுக்கு வரிசையில் சாதியமைப்பு சமூகத்தைக் கூறு போட்டு காலங்காலமாய் மக்களை ஒதுக்கி வைத்திருப்பதை இக்கட்டுரையாளர் கண்டு கொள்ளவே இல்லை. அறிவாளிகள் என்று கூறப்படும் பிரிவினரும், நடுத்தர வர்க்கமும், சாதியமைப் பால்

நிலைநாட்டப்பட்டுள்ள 'இன ஒதுக்கலை'ப் பற்றி கள்ள மவுனம் சாதிப்பதால் இந்தக் கொடூர மான அமைப்பு தேசத்தின் பிரச்சினையாக்கப் படாமல், காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறது இந்த உண்மையை ஐ-ஒன் 1 ஆம் தேதி அதே நாளேட்டில் இனியன் இளங்கோ எழுதிய கடிதத்தில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். சாதி தீண்டாமை என்பதையும் இன வேறுபாடாகக் கருத வேண்டும் என்று 2001 இல் டர்பனில் நடந்த இனவெறிக்கு எதிரான சர்வதேச மாநாட்டிலேயே வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆனாலும், 'மனுதர்ம்'ப் பார்வையில் ஊறிக் கிடக்கும் சமூகம், உலகிலேயே எந்த நாட்டிலும் இல்லாத 'தீண்டாமை' எனும் கொடுமையை இன வேறுபாடாகவோ, இன வெறுப்பாகவோ, பேசுவதற்கோ, எழுதுவதற்கோ கூட தயாராக இல்லை.

“கணவன் துராசாரமுள்ளவனாகவிருந்தாலும் அந்நிய ஸ்திரீலோனாயிருந்தாலும் நற்குணம் இல்லாதவனாக இருந்தாலும் பதிவிரதையான ஸ்திரீயானவள் அவனைத் தெய்வத்தைப் போற் பூசிக்க வேண்டியது.” - மனு அத் 5; சலோகம் 154.

ஒரு பெண் திருமணத்துக்குப் பிறகு 'பதிவிரதையாக' இருப்பதற்கான இலக்கணம் இது. இதுவே மனு விதித்த கட்டளை. பெரியார் கேட்டார், 'பதிவிரதை' என்று பெண்ணுக்கு கூறப்படும் இலக்கணம் ஆணுக்கு உண்டா? ஏன் 'பதி விரதன்' என்ற சொல் தமிழில் இல்லை? - இது பெரியார் கேட்ட கேள்வி! தமிழிலே கணவனை இழந்தப் பெண்ணுக்கு 'விதவை' என்ற சொல் இருக்கிறது. அதேபோல் மனைவியை இழந்த கணவனைக் குறிக்க 'விதவன்' என்ற சொல் ஏன் இல்லாமல் போனது? இதுவும் பெரியார் கேட்ட கேள்விதான். மனு எழுதி வைத்த 'பெண்ணை டிமைக்கு எதிராக பல சட்டங்கள் வந்துவிட்டன. ஆனாலும், சமூகத்தை 'மனு தர்மமே' இன்னும் ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக கிருட்டிணகிரி மாவட்டத்திலிருந்து அண்மையில் வெளி வந்துள்ள செய்தியைப் பார்ப்போம்.

மே 30 ஆம் தேதி ஏடுகளில் இந்த செய்தி வந்துள்ளது. இந்த மாவட்டத்தில் 2010-11 ஆம் ஆண்டில் 14 குழந்தை திருமணங்களும், 2011-12 இல் 62 குழந்தை திருமணங்களும் 2012 ஏப்ரல், மே மாதங்களில் 12 குழந்தை திருமணங்களும் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு, 80 குற்றவியல் வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன என்று அந்த செய்தி கூறுகிறது.

- 8 ஆம் வகுப்பு முதல் 12 ஆம் வகுப்பு வரை படிக்கும் பருவத்தில் பெண் குழந்தைகளுக்கு திருமணம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு விடுவதால் அரசுப் பள்ளிகளில் இந்த பருவத்தில் மாணவியர் பள்ளிப் படிப்பை இடையில் நிறுத்துவது அதிகரித்து வருகிறது.
- இதற்காகவே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சி.என். மகேசுவரன் ஒவ்வொரு பள்ளிகளிலும் மாணவ மாணவியர் குழந்தைத் திருமணத்துக்கு எதிராக உறுதிமொழி எடுக்க வேண்டும் என்ற நடைமுறையை அமுல்படுத்தினார். குழந்தைத் திருமணம் நடப்பதாகத் தெரிந்தால், உடனே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு தெரிவிக்க வேண்டிய தொடர்பு எண்களும் விளம்பரப் படுத்தப்பட்டன. இப்படி வந்த புகார்களின் அடிப்படையில் 89 குழந்தை திருமணங்கள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டுள்ளன.
- திருமணத்தை விரும்பாத மாணவிகளே நேரடி யாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தோடு தொடர்பு கொண்டு தகவல் தெரிவிக்கிறார்கள்.
- மே மாத துவக்கத்தில் ஓசூரில் ஆடம்பரமாக ஒரு திருமண மண்டபத்தில் குழந்தை திருமணம் நடக்க இருந்த நேரத்தில் அதிகாரிகள் தலையிட்டு தடுத்து நிறுத்தினர். ஓசூர் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினரே களத்தில் இறங்கி அதிகாரி களை யிரட்டி திருமணத்தை நடத்த மேற் கொண்ட முயற்சி முறியடிக்கப்பட்டது.

(இதே சட்டமன்ற உறுப்பினர்தான் அண்மையில் கழகத் தோழர்களை தனது சகோதரர் மூலமாகக் கொடுமையாக தாக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது குறித்து ஏற்கனவே 'புரட்சிப் பெரியார் முடிக்க'த்தில் செய்தி வெளி வந்துள்ளது.)

- “காது குத்துப் போன்ற பெயரில் வேறு சடங்குகளை நடத்தப் போவதாக உறவினர்களை அழைத்து அங்கே குழந்தைத் திருமணங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. வெளியூர்களில் குடும்பத் தினருடன் சென்று வேலை பார்ப்போர் ஊர்த் திருவிழா போன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு வந்து குழந்தைத் திருமணங்களை திடீரென்று நடத்தி விடுகின்றனர்” - என்று அந்த செய்தி கூறுகிறது.

ஏழ்மையில் உழலும் பின் தங்கிய சமூகத்தினர் மனுவின் பார்ப்பனியத்தை பிடிவாதமாக இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால், இந்த பல்ய விவாகக் கொடுமைகளை சமூகத்தில் திணித்த பார்ப்பனர்களோ தங்களின் முன்னேற்றத்துக்காக கைவிட்டுவிட்டனர்.

மக்கள் பிரதிநிதியும் மனுதர்மத்தின் அடிமையே!

மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரானாலும் 'மனுதர்ம'த்துக்குத்தான் அவர் கட்டுப்பட வேண்டும் என்பதே நடைமுறை! 'மனுதர்மம்' கட்டளை யிட்டுள்ள மனித ஏற்றத் தாழ்வுகளை ஒழிப்பதற்குத் தான் ஊராட்சிகளில் 'ரிசர்வ்' தொகுதி முறை கொண்டு வரப்பட்டது. சட்டம் 'தலித்' தொகுதியை வரையறுத்து, 'தலித்' வேட்பாளரைத் தேர்வு செய்தாலும், சட்டம், 'மனு'வின் பார்ப்பன கூட்டத்தின் முன் மண்டியிட்டு வருகிறது. இதுவே இப்போதும் நீடிக்கிறது.

விருதுநகர் மாவட்டம் நரிக்குடி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் கொட்டாங்கச்சியேந்தல் பஞ்சாயத்தின் தலைவன் வி.கருப்பன், தலித் பஞ்சாயத்து தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகும் கடந்த 7 மாதங்களாக பஞ்சாயத்து கூட்டங்களில் அவர் நாகரிகலியில் அமரும் உரிமை கிடையாது. தரையில் தான் உட்கார வேண்டும். ஏனைய தலித் அல்லாத உறுப்பினர்கள் மட்டும் நாகரிகலியில் அமர்ந்திருப்பார்கள். ஊராட்சி துணைத் தலைவர் ஆறு தொகுதி உறுப்பினர்கள் மற்றும் பஞ்சாயத்து ஊழியர் கூடிப் பேசி முடிவுகளை எடுப்பார்கள். நீட்டிய இடத்தில் பஞ்சாயத்து தலைவர் கையெழுத்திட்டாக வேண்டும். மாநில காவல்துறை இயக்குனருக்கு தன் மீது இழைக்கப்படும் தீண்டாமைக் கொடுமைகளை விளக்கி, பஞ்சாயத்து தலைவர் புகார் செய்துள்ளார். இந்த பஞ்சாயத்திலும் மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள பார்ப்பாப்பட்டி, கீரிப்பட்டி பஞ்சாயத்துகளிலும் 'தலித்' பஞ்சாயத்து தலைவரை சாதி வெறியர்கள் ஏற்க மறுத்ததால், 20 ஆண்டுகளாக தேர்தலே நடக்க வில்லை. 2006 ஆம் ஆண்டில் தான் தீவிர முயற்சிக்குப் பிறகு இந்த பஞ்சாயத்துகளில் தேர்தலையே நடத்த முடிந்தது. இப்போது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நேரில் வந்து பஞ்சாயத்து செயலாளரை மட்டும் பதவி நீக்கம் செய்துள்ளார். 'தீண்டாமை' யைத் தீணித்த பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் மீது தீண்டாமை தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. 'மனுதர்மத்தின்' அதிகாரத்தின் முன் உள்ளாட்சி சட்டங்களும் வன்கொடுமை சட்டங்களும் மண்டியிட்டுத்தான் தீர வேண்டும் என்றால் இதற்குப் பெயர் 'மனுதர்ம' ஆட்சி தானே?

திட்டக் குழுவும் கல் முதலாளிகளும்

நகரத்தில் ஒருவருக்கு நாளைக்கு ரூ.32 வருமான வந்தாலும், கிராமத்தில் ரூ.28 வருமானம் வந்தாலும் அவர் வறுமைக்கோட்டைத் தாண்டி விட்டார் என்கிறது திட்டக்குழு. திட்டக்குழு துணைத் தலைவர் அலுவலாலியா, உலகமயமாக்கல் கொள்கையின் தீவிர ஆதரவாளர். அமெரிக்க முதலாளியின் கருத்தை செயல்படுத்தும் ஏவலர். ரூ.28 வருமானம் வந்தவருக்கு வறுமை ஒழிந்தவிட்டது என்று கூறிய இவர், டெல்லியிலுள்ள தனது திட்டக் குழு அலுவலகத்தின் இரண்டு கழிப்பறைகளை சீரமைக்க ரூ.35 லட்சம் செலவிட்டுள்ளார். 'ஸ்மார்ட் கார்டு' கையில் வைத்திருப்போர் மட்டுமே, இந்தக் கழிப்பறையை பயன்படுத்த முடியுமாம். வெளி நாட்டுப் பயணங்கள் வேண்டாம், நட்சத்திர ஓட்டல் கூட்டங்கள் வேண்டாம் என்று மத்திய அரசு சிக்கன நடவடிக்கைகளை அறிவிக்கும்போது இரண்டு கழிப்பறைகளை திருத்தி அமைக்க ரூ.35 லட்சம் செலவிடலாமா என்ற கேள்விகள் எழுப்பப்படு கின்றன. நியாயமான கேள்விதான். வறுமை கோட்டுக்கும் நவீன கழிப்பறை சொகுசுவுக்கும் இடையே உள்ள பாகுபாடு, 'பிராமண-சூத்திர' பாகுபாடுகளின் மறு வடிவம் தானே. 'மனுதர்ம' தத்துவமே வெவ்வேறு வடிவங்களில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் ஏடுகளில் வந்துள்ள மற்றொரு செய்தியையும் குறிப்பிட வேண்டும். காஞ்சிபுரம் வரதராஜப் பெருமாள் கோயிலுக்கு சென்னையைச் சேர்ந்த நாராயணன் என்ற தொழிலதிபர் ரூபாய் ஒன்றரை கோடி மதிப்புள்ள தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட சங்கு, சக்கரம், அபயஹஸ்தம் ஆகியவற்றை காணிக்கையாக வழங்கினாராம்.

'குழுதம் ரிப்போர்ட்டர்' ஏடு (ஜூன் 14, 2012) மற்றொரு அதிர்ச்சியான செய்தியை வெளியிட்டுள்ளது. திருச்செந்தூர் முருகன் கோயிலில் ஒவ்வொரு நாளும் 9 காலப் பூஜைகள் நடக்கின்றன. ஒவ்வொரு மடப் பள்ளியின் போதும் முருகனுக்கு படைக்கப்பட்ட சோறு, கவளம் கவளமாக யானைக்கு போடப் பட்டதாம். வேறு சிலர் அதை மாடுகளுக்கு வாங்கிப் போனார்கள். இவ்வளவுக்கும் பிறகு, ஒவ்வொரு நாளும் 193 கிலோ சோறு கடலில் கொட்டப்பட்டு வந்ததாம். நீண்ட காலம் இந்த 'கிரியை விரயத்தை' பார்ப்பன புரோகிதர்கள் செய்து வந்தனர். இதற்கு கடுமீ எதிர்ப்புகள் வந்த பிறகுதான், கடந்த மே 5 ஆம் தேதியிலிருந்து அந்த சோற்றில் மிளகு, சீரகம் சேர்த்து பக்தர்களுக்கு 'மிளகு சம்பா' என்ற பெயரால் பிரசாதமாக வழங்கத் தொடங்கியுள்ளார்கள்.

பாமும் கல்லின் மீது குட்குடமாக பாலைக் கொட்டி அழும் பாலாபிஷேகம், 'அக்னி' யை வளர்த்து, வேத மந்திரம் ஒதி, அதில் நெய்யையும், பருப்பையும் கொட்டி பாழடிக்கும் பார்ப்பனர்கள் நடத்தும் யாகங்கள்; இப்படி மக்களுக்கு எதிரான வீண் விரயங்கள், பார்ப்பன சவுண்டிகளால் ஒவ்வொரு நாளும் நடக்கிறதே. அலுவலாலியாவின் 32 லட்சம் கழிவறையாவது மலத்தை வெளியேற்றப் பயன்படுகிறது. இந்த பார்ப்பனக் கும்பல் நடத்தும் படையலும், யாகமும் அதற்குக் கூடப் பயன்படுவதில்லையே! எந்தப் பார்ப்பனராவது எந்த ஆன்மீகப் புலியாவது, இதைக் கண்டு சீறியது உண்டா? மக்களாவது இந்த வீண் விரயத்தை உணர்ந்தார்களா? காரணம்.... மனுதர்ம சிந்தனை. அப்படி ஒரு மூளை விலங்கை அழுத்தமாகப் போட்டு வைத்துள்ளது என்பது தானே?

மனித உரிமைச் சட்டங்கள் : அய்.நா.வை ஏமாற்றுகிறது இந்தியப் பார்ப்பன ஆட்சி

நாட்டில் 'மனுதர்மமே' அதிகாரத்தோடு ஒவ்வொரு துறையிலும் கொடிகட்டி தீயரோடு பறந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு சான்றாக வந்து கொண்டிருக்கும் செய்திகளின் தொகுப்பு:

அய்.நா. மனித உரிமைகளைக் காப்பாற்று தற்கும், சித்திரவதைகளைத் தடுப்பதற்கும் இனப் பாகுபாடுகளை ஒழிப்பதற்கும் சர்வதேச சட்டங்களை யும், நெறிமுறைகளையும் வகுத்துள்ளது. உலகின் பல நாடுகள் இதற்கான ஒப்பந்தங்களில் கையெழுத்திட்டுள்ளன. தொடர்ந்து இந்த உரிமை மீறல்களைத் தடுத்து, மக்களைப் பாதுகாக்க உரிய சட்டங்களை நிறைவேற்றியுள்ளன. ஆனால், உலகிலே பெரிய நாடுகளில் ஒன்றாக பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளும் இந்தியாவில் என்ன நிலை? மனித உரிமை மீறல்களுக்கும், சித்திரவதைகளுக்கும் உள்ளாகிறவர்கள் "சூத்திரர்களும்", பஞ்சமர்களும் தானே தவிர, "பிராமணர்கள்" அல்ல. இந்த நாட்டில் பார்ப்பனர்கள் 'பிராமணர்'களாகி விடுவதால், அவர்கள் மனிதர்களைவிட மேலானவர்கள். தங்களின் பிரதிநிதியாகவே கடவுளால் படைக்கப் பட்டதாக பார்ப்பனர்கள் கூறுவதை அரசாங்கமும் அங்கீகரித்துவிட்டது. அதனால்தான் ஆகமங்கள் தீண்டாமையை வலியுறுத்தியபோதும் அரசும் அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டுவிடுகிறது. நீதிமன்றங் களும் இந்த 'ஆகமத் தீண்டாமை'களை ஏற்று, தீர்ப்புகளை வழங்குகின்றன. யாகம் நடத்த வேண்டுமா? கூப்பிடு "வேதப் பிராமணர்களை"; சும்பாபிஷேகமா? வேதப் பிராமணர்கள்தான் நடத்த வேண்டும்; அர்ச்சனையா? அதை செய்வதற்கு அவர்களுக்கு மட்டுமே உரிமை! அவர்கள் "பூ தேவர்கள்" மனிதர்களைவிட மேலானவர்கள் என்கிற போது, மனித உரிமை மீறல்கள் இவர்களிடம் எப்படி நெருங்கிட முடியும்?

ஆனால், சித்திரவதைக்கும் மனித உரிமை மீறல்களுக்கும் உள்ளாகும் 'சூத்திரர்', 'பஞ்சமர்'கள் பற்றி ஆட்சியாளர்களுக்கு எந்தக் கவலையும் இல்லை. இதில் அய்.நா.வை இந்தியா எப்படி ஏமாற்றுகிறது என்பதை விளக்கி 'டைம்ஸ்ஆப் இந்தியா' நாளேடு (ஜன் 3) ஒரு செய்தி கட்டுரை வெளியிட்டுள்ளது.

சித்திரவதைகளுக்கு எதிரான அய்.நா.வின் சர்வதேச உடன்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்வதாக இந்தியா கையெழுத்திட்டுள்ளது. உடனே இந்தியா வில் அதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டியது அரசின் கடமை. ஆனால், சித்திரவதைக்கு எதிரான சட்டம் இதுவரை இந்தியாவில் நிறைவேற்றப்படவில்லை. 2010 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத்தில் சித்திரவதைக்கு எதிரான மசோதா கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால், மாநிலங்களவையில் நிறைவேற்றப்பட முடியாமல், தேர்வுக் குழுவின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட்டது. மசோதாவில் செய்யப்பட வேண்டிய மாற்றங்கள் குறித்து தேர்வுக் குழு 2011 டிசம்பரில் பரிந்துரைகளை வழங்கிய பிறகும், மசோதாவில் உரிய திருத்தங்கள் கொண்டு வந்து சட்டமாக்க இந்திய அரசு முனைப்பு காட்டாமல் கிடப்பில் போட்டு விட்டது. உறுப்பினர்கள் கேள்வி கேட்டால் 'பரிசீலனையில் இருக்கிறது' என்ற வழமையான பதில்களே வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதேபோல காவலில் இருப்போர் விசாரணைக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவோர், கொலை செய்யப்படுகிறார்கள். பிறகு 'காணாமல் போய் விடுகிறார்கள்' என்று அரசு சமாதானம் கூறுவதுதான் வழக்கம். இதைத் தடுப்பதற்கு "கட்டாயமாக காணாமல் போகச் செய்யப்படுவோரை" தடுப்பதற்கு அய்.நா. சர்வதேச பிரகடனத்தை உருவாக்கியுள்ளது. உலகத்தின் கண்களை ஏமாற்ற, அய்.நா.வில், இந்த உடன்பாட்டில் கையெழுத்திட்ட இந்தியா, அதற்கான சட்டத்தையும் நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டுவர எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை.

இனப்பாகுபாடுகள் காட்டுவதை அய்.நா. முழுமையாக தடை செய்துள்ளது. இதற்கான உடன்படிக்கையில் இந்தியா கையெழுத்திட்டுள்ளது. இந்தியாவில் 'தீண்டாமையையும், இனப்பாகுபாடுதான் என்பதை முதலில் ஏற்க மறுத்த இந்தியா, பிறகு, அய்.நா. அழுத்தத்தின் காரணமாக ஒப்புக் கொள்ள நேரிட்டது. இதன்படி இந்தியாவில் சாதி- சாதிபாகுபாடுகள் தொடர்பான விவரங்களை புள்ளி விவரங்களுடன் ஒவ்வொரு ஆண்டு அய்.நா. மனித உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டும். ஆனால், இந்தியா இதிலும் துரோகம் செய்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மற்றும் பழங்குடியினர் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் தயாராக இருக்கிறது என்று கூறுகிறது இந்திய அரசு. ஆனால், இவர்களுக்கு எதிராக ஒவ்வொரு நாளும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வன்கொடுமைகள் பற்றிய விவரங்களைப் பதிவு செய்வதே இல்லை. இது இந்திய அரசே சட்டத்தை மீறுவதாகும். காரணம், இந்தியாவில் நடைமுறை யிலுள்ள தீண்டாமைக்கு எதிரான வன்கொடுமை தடுப்புச் சட்டமே ஒவ்வொரு ஆண்டும், இத்தகவல் களை நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. 2008 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு இத்தகவல்கள் நாடாளுமன்றத்திலும் சமர்ப்பிக்கப் படவில்லை. அய்.நா.வுக்கும் அனுப்பப்படவில்லை. தீண்டாமை தடுப்புச் சட்டத்தை இந்திய அரசு இப்படித்தான் அலட்சியப்படுத்துகிறது.

அதேபோல், குழந்தைகளுக்கான வயது வரம்பு 18 என்று சர்வதேச அளவில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தாலும் இந்தியாவில் 14 என்ற நிலையே உள்ளது. அதனால்தான் கட்டாயக் கல்விச் சட்டத்தில் குழந்தைகளுக்கான வயதை 14 என்றே நிர்ணயித் துள்ளனர். இது சர்வதேச சட்டங்களுக்கு எதிரானதாகும். 14 வயதிலிருந்து 18 வயது வரை குழந்தைகளின் உரிமைகளை சட்ட ரீதியாக உறுதி செய்யப்படாத

நிலையில், அவர்கள் தொழிலாளர்களாக உழைப்புச் சந்தையில் தள்ளப்படுகிறார்கள். இந்தியாவின் சமூக பொருளாதார நிலை இன்னும் உயரவில்லை என்று இதற்கு இந்திய அரசு சமாதானம் கூறுகிறது.

அதேபோல், “மகாத்மா காந்தி கிராமப்புற வேலை வாய்ப்பு திட்டம்” செயல்படும் முறைகள் குறித்து மனித உரிமைக் குழுக்கள் போன்ற சிலில் சமூகத்தின் கண்காணிப்புக்கும் தணிக்கைக்கும் உட்படுத்தி அறிக்கைகள் சமர்ப்பிப்பதாக ஜெனீவா வில் நடந்த அய்.நா. மனித உரிமைக் குழு கூட்டத்தில் இந்தியா உறுதியளித்தது. ஆந்திர மாநிலத்தைத் தவிர இந்தியாவில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இத்தகைய ‘சமூக தணிக்கைகள்’ நிகழ்வதில்லை. அதற்கான சட்டமும் இல்லை. ஆனால், 91 சதவீத கிராம பஞ்சாயத்துகளில் சமூக தணிக்கை நடத்தி, 24,400 அறிக்கைகள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதாக இணைய தளத்தில் பொய்யான தகவல்களை ஏற்றி அய்.நா.வுக்கு அதை அனுப்பி வைத்திருக்கிறது இந்திய அரசு.

மேற்குறிப்பிட்ட அத்தனை பிரச்சினைகளும் ‘சூத்திரர்-பஞ்சமர்’ தொடர்பானவை. சித்திர வதைக்கோ, கட்டாய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தில் வேலை செய்வதற்கோ, வன்கொடுமைக்கோ, காவலில் அடித்துக் கொலை செய்யப்படுவதற்கோ, குழந்தைத் தொழிலாளியாக உழைப்பதற்கோ - பார்ப்பனர்களோ, உயர்சாதிக் கூட்டமோ முன் வருவது இல்லை. வேத ‘பிராமணர்களுக்கு’ பூ தேவர்கள் என்ற உயர் மதிப்பு. சூத்திரர் பஞ்ச மருக்கோ மனிதர் என்ற அங்கீகாரம் கூட இல்லாமல் சட்டத்தையும் சர்வதேச நெறி முறைகளையும் தூக்கி எறிந்துவிட்டு செயல்படும் போக்கு இது ‘மனுதர்மம்’ அல்லவா?

337 தலித் மக்களைக் கொன்று குவித்த பார்ப்பனர்களின் சேனை

‘இஸ்லாமிய பயங்கரவாதம்’, ‘மாவோயிசப் பயங்கரவாதம்’, ‘விடுதலைப் புலிகள் பயங்கரவாதம்’ - என்று பார்ப்பன ஏடுகளும், பனியாக்களின் ஏடுகளும், ‘தேசிய’ ஏடுகளும் பக்கம் பக்கமாக எழுதி, ஏதோ, இந்த அமைப்புகள் எல்லாம் பயங்கர வாதத்துக்காகவே பிறப்பிப்படுத்து வந்ததைப்போல சித்தரிக்கின்றன. எந்த பயங்கரவாதமும் அடிப்படை வாதமும் ஏற்க முடியாதவைதான். ஆனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள் தான் ஆயுதங்களை எந்த வேண்டிய கட்டாயத்துக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள்.

இதற்கு நேர் மாறாக, மேலாதிக்கத்தை நிலைநிறுத்த பார்ப்பன பயங்கரவாதம் என்று ஒன்று இருப்பது பற்றி எந்த ஏடும் எழுதுவதற்கு முன்வருவது இல்லை. பீகாரில் ‘ரன்வீன் சேனா’ என்ற பயங்கர வாத ஆயுதம் தாங்கிய அமைப்பின் நிறுவனராகவும், தலைவராகவும் இருந்த பிரமேஷ்வர் சிங், கடந்த ஐ-இன் முதல் தேதி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளார். இவர் சுட்டுக் கொல்லப் பட்டதைத் தொடர்ந்து அவரது ஆதரவாளர்கள் மிக மோசமான கலவரத்தை நடத்தியுள்ளனர். அது என்ன ‘ரன்வீன் சேனா?’ இது பார்ப்பனர்களின் ஆயுதம் தாங்கிய ஒரு படை!

ராஜபுத்திரர்களை எதிர்த்து அவர்களை ஒழிக்க ஆயுதம் தாங்கிய படையை உருவாக்கிய ‘ரன்வீர்’ என்ற பார்ப்பனரின் பெயரிலேயே இந்தப் படையை உருவாக்கிய பிரமேசுவர்சிங்கும் ஒரு பார்ப்பனர்தான். 1995 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2002 ஆம் ஆண்டு வரை தலித் சமூகத்தைச் சார்ந்த பெண்கள், குழந்தைகள், ஆண்கள் உட்பட 337 பேரை இந்தப் பார்ப்பன தலைமையிலான குண்டர் படை கொலை செய்துள்ளது. இதைத் தவிர, நூற்றுக்கணக்கான தலித், முஸ்லீம் மக்களை வேறு பல சம்பவங்களிலும் கொலை செய்துள்ளனர்.

தலித் மக்களும், முஸ்லீம்களும் வாழ்வுரிமை இழந்து, ஆடு மாடுகளைப்போல் நடத்தப்பட்ட கொடுமையான சமூகச் சூழலில் 1968 இல் மார்க்சிய வெனிஸியக் கட்சி இவர்களுக்காக அணி திரட்டிப் போராடியது. பின்னர், ‘மாவோயிச ஒருங்கிணைப்பு மய்யம்’ என்று பெயர் மாற்றப்பட்டு, இப்போது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மாவோயிஸ்ட்) என்ற பெயரில் இயங்கி வருகிறது. நிலமற்ற மற்றும் கொத்தடிமை யாக்கப்பட்டுள்ள மக்களின் உரிமை களுக்காக இந்த இயக்கம் போராடத் தொடங்கியதை சகித்துக் கொள்ள முடியாத பார்ப்பனர்கள், இவர்களைக் கொன்று குவிப்பதற்காகவே ‘தன்வீர் சேனை’யை உருவாக்கினார்கள். தலித்-முஸ்லீம் மக்கள் தேர்தலில் ஓட்டுப் போடும் உரிமைகளையே தடுத்து வைத்திருந்தது பார்ப்பன நிலவுடைமை யாளர்கள் கும்பல். தேர்தலிலும் போட்டியிட முடியாது. மாவோயிச இயக்கம் வந்த பிறகு, 1989 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத் தேர்தலில்தான் தலித், முஸ்லீம்கள் வாக்களிக்கும் நிலையே உருவானது.

பல கிராமங்களில் கொத்து கொத்தாக தலித் மற்றும் முஸ்லீம்களை கொலை செய்த இந்த பார்ப்பன குண்டர் படைத் தலைவன், 2002 ஆம் ஆண்டு கைது செய்யப்பட்டு, ‘அரா’ சிறையி் லடைக்கப்பட்டார். சிறையிலிருந்தவாரே பல ஊடகங்களுக்கு பேட்டி அளித்த இந்த பிரமேஷ்வர், “நான் தான் தலித், முஸ்லீம்களைக் கொலை செய்தேன். காரணம், இவர்கள் எல்லாம் எதிர்காலத்தில் நக்சலைட்டுகளாக மாறப் போகிறவர்கள்” என்று தியிருடன் கூறினார்.

இவ்வளவு படுகொலை செய்து முதல் குற்ற வாளியாக குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்ட பார்ப்பனருக்கு 2011 இல் அரா மாவட்ட நீதிமன்றம் பிணை வழங்கியது. காவல்துறை நீதிமன்றம் மற்றும் மாவட்ட அரசு நிர்வாகம் முழுவதும் பார்ப்பன குண்டர் படைக்கும் அதன் தலைவனுக்கும் வெளிப்படையாகவே ஆதரவாக செயல்பட்டன. ‘பதானிடோலா’ எனும் கிராமத்தில் தலித் மக்கள் கொன்று குவிக்கப்பட்ட வழக்கில், நீதிமன்றம் இவருக்கு பிணை வழங்கியபோது, பிரமேஷ்வர் சிறைக்குள்ளேதான் இருந்தார். ஆனால், மாவட்ட நீதிபதி அவர் தலைமறைவாகிவிட்டதாக நீதிமன்றத்தில் அப்பட்டமாக பொய் கூறினார். சிறையில் இருந்து கொண்டே 2009 நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் இந்த பார்ப்பன குண்டர் படைத் தலைவனை தேர்தலில் போட்டியிட வைத்தனர் - பார்ப்பனர்கள். தேர்தலில் தோற்றாலும், ‘தலித்-முஸ்லீம் படுகொலைகளுக்கு’ ஆதரவு தெரிவித்து 1.5 லட்சப் பார்ப்பன உயர்சாதிகும்பல் தங்கள் வாக்குகளை இந்த மனிதனுக்கு வாரிப் போட்டது. இந்த பிரமேஷ்வர் - தீவிரமான ஆர்.எஸ்.எஸ்.காரர். பிணையில் வெளிவந்த பிறகு, அரசியலில் இறங்கிட முனைப்பு காட்டினார். இவருக்கு அடுத்த நிலையிலிருந்த மற்றொரு பார்ப்பனரான சுனில் பாண்டே என்பவர்தான் பிரமேஷ்வர் கொலைக்கு திட்டமிட்டதாக செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

“பரசுராமன் பிராமணர்களைக் காப்பாற்ற கோடரியைத் தூக்கியதுபோல் நானும் தூக்கினேன். இந்த சமூகத்தில் அநீதிக்கு எதிராக ஆயுதத்தைத் தூக்கியாக வேண்டும்” என்று பல பேட்டிகளை அளித்த பிரமேஷ்வர் மனுதர்மத்தின் காவலன்! ‘பகவான் கிருஷ்ணன்’ காட்டிய வழியில் பார்ப்பன தர்மத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஆயுதம் ஏந்தியவன்.”

இது ஏதோ ஒரு யுகத்தில் நடந்தது அல்ல; இப்போதும் நாட்டில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 337 தலித்-முஸ்லீம் மக்களை படுகொலை செய்த பார்ப்பன ராணுவம் பற்றி ஊடகங்கள் மூச்சு விடவில்லை. இது பற்றி கட்டுரை வெளியிட்ட ‘பிரெண்ட்ஸ்’ பத்திரிகைகூட பிரமேஷ்வர், பார்ப்பான் என்பதை இருட்டடித்து விட்டது. சொல்லுங்கள்! ‘மனுதர்மம்’ உயிர் வாழ்கிறதா? இல்லையா?

“விதவைகள்” சடலங்களை வெட்டி சாய்க்கும் ‘மனுதர்ம’ வெறி

உலகிலே எங்கும் இல்லாத ‘விதவை’ என்ற சமூகக் கொடுமையை பெண்கள் மீது திணித்தது, இந்து பார்ப்பனிய மதம் தான். இதில் கூடுதல் பாதிப்புக்குள்ளானவர்கள் பார்ப்பனப் பெண்கள். மொட்டை அடித்து, ரவிக்கையை கழற்றி, காவி உடை போர்த்தி, மூளையில் உட்கார வைத்து விடுவார்கள். எந்த ‘மகிழ்ச்சி’ யான நிகழ்வுகளிலும் பங்கேற்க அவர்களுக்கு உரிமை கிடையாது. பார்ப்பனர்களை பின்பற்றி அவர்கள் வழியில் வாழ முயன்ற, வேறு உயர் வர்ணத்தவரிடமும் இது வேகமாகப் பரவியது. ஆனால், இந்து சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களை உயர்த்திப் பிடிக்கும் பார்ப்பனர்கள், தங்கள் சமூகத்துக்கு அதனால் பாதிப்பு ஏற்படும்போது அதைக் கைவிடத் தயங்க மாட் டார்கள். இன்று மொட்டையடித்து காலிப் புடவை சுற்றிக் கொள்ளும் பார்ப்பனப் பெண்களைப் பார்ப்பது அபூர்வம். ஆனால், பார்ப்பனியத்தைப் பின்பற்றத் துடிக்கும் ஆதிக்கசாதி சக்திகளிடம் விதவைக் கோலத்தைப் பார்க்க முடிகிறது.

‘காதரைன் மேயோ’ என்ற அமெரிக்கப் பெண், இந்தியாவைச் சுற்றிப் பார்க்க வந்தபோது, இங்கே நடந்த சமூகக் கொடுமைகளைக் கண்டு அதிர்ச்சி யடைந்து 1928 இல் ஒரு நூலை ஆங்கிலத்தில் எழுதினார். அந்த நூலின் பெயர் ‘இந்திய மாதா’. இந்த நூல் வெளிவந்த பிறகு, உலகம் முழுதும் இந்தியாவில் நடக்கும் சமூக அலவங்கப் பரவியது. உலகம் முழுதும் பேசப்படும் நூலாகிவிட்டது. ஆத்திர மடைந்த காந்தியார், ‘இது சாக்கடை ஆராய்ச்சி என்றும், மேயோ குப்பைத் தொட்டிகளைத் தேடிப் போய் ஆராய்ச்சி செய்யும் குப்பைக்காரி’ என்றும் கடுமையாக விமர்சித்தார். பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கம் நூலில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துகள் உண்மையா, இல்லையா என்று கேள்வி எழுப்பியது. பெரியாரின் நெருங்கிய நண்பரும் சுயமரியாதைக் காரருமான கோவை அய்யாழுத்து, “மேயோ கூற்று மெய்யா? பொய்யா?” என்ற நூலை எழுதி காந்திக்கு பதிலடி தந்தார். அந்த மேயோ, இந்தியாவில் விதவைகள் பற்றி இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்.

“ஒரு பெண் விதவையாய் விட்டால் அவளை, புருஷன் வீட்டிலுள்ள அனைவரும் வேலைக்காரியைப் போலவே நடத்து கிறார்கள். மிகவும் கடினமான வேலை களையே அவள் செய்ய நேரிடும். அவளுடைய சௌகரியத்தை வீட்டில் எவரும் கவனிப்ப தில்லை. ஒரு வேளை சாப்பாடுதான் அவளுக்குக் கிடைக்கும். வீட்டில் ஏதாவது சுபகாரியங்கள் நடந்தால் அதில் விதவை யாடிகள் கலந்து கொள்ள முடியாது. விதவை வீட்டிலிருப்பதே மிகவும் அபசகுணமென இந்துக்கள் கூறுகின்றனர். வீட்டிலுள்ளவர்களில் எவருக்காவது உடம்பு அசௌகரியமாய் விட்டால், அதை கவனிக்க வேண்டியது வீட்டிலுள்ள விதவையின் கடமையாகும்.

“எங்கள் மனைவிகளை மிகவும் கொடுமையாக நடத்துகிறதால், அவர்கள் ஒரு வேளை விஷம் கொடுத்துக் கொண்டு விட்டாலும் கொன்றுவிடலாமெனக் கருதியே எங்கள் முன்னோர்கள்

விதவையாய்ப் போய் விட்டால் அவளுக்குப் பலவித துன்பங்களை யும், நிபந்தனைகளையும் ஏற்படுத்தினார்கள்” என ஒரு பிரபல இந்து என்னிடம் கூறினார்.

விதவைகள் விஷயத்தில் இன்னும் சில பரிதாபகரமான சம்பவங்கள் நிகழ்கின்றன. சிறு வயதுள்ள ஒருத்தி விதவையாய்விட்டால், உடனே தன்னுடைய ஆடைகள் மீது எண்ணெயை ஊற்றிக் கொண்டு தன்னையே தீக்கிரையாக்கிக் கொள்கிறாள். விதவையா யிருந்து வீட்டிலுள்ள அனைவரும் துன்பப் படுத்துவதைச் சகித்துக் கொண்டிருப்பதைவிட இறந்து விடுவதே மேலென எண்ணுகிறாள்” - என்று படம் பிடித்தார், மேயோர்.

முதன்முதலாக பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில், 1885 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 17 ஆம் தேதி லண்டனிலுள்ள ‘கவர்னர் ஜெனரல்’ ஆலோசனைக் குழுவில் ‘இந்து விதவைகள் மறுமணம்’ எனும் மசோதாவை கிராண்ட் என்ற உறுப்பினர் அறிமுகம் செய்தார். பார்ப்பன வைதீக பிற்போக்கு இந்துக்களிடமிருந்து இதற்கு கடும் எதிர்ப்பு வந்தது. எதிர்ப்புகளைப் புறக்கணித்து, 1856 இல் ‘இந்து விதவைகள் மறுமணம்’ சட்டமாக இயற்றப்பட்டது. 1871 இல் ‘விதவைகள் மறுமணச் சங்கம்’ அமைக்கப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் 1856 டிசம்பர் 7 இல் வங்காளத்தில் முதன்முதலாக விதவை மறுமணம் நடத்தப்பட்டது.

சென்னை மாகாணத்தில் விதவைகள் மறுமணத்துக்கு பலத்த ஆதரவு இருந்தது. 1898 இல் வீரேசலிங்கம் பந்துலு என்பவர், சென்னையில் விதவைகள் காப்பகம் ஒன்றைத் தொடங்கினார். அதை முன் உதாரணமாகக் கொண்டு சென்னை மாகாண அரசு 1903 இல் இந்து மற்றும் முஸ்லீம் விதவைகளுக்குக் கல்வி வழங்கும் நோக்கத்துடன் நிதி உதவி வழங்கும் திட்டம் ஒன்றை அறிவித்தது. சென்னை நகரத்தில் இது தொடர்பாக திவான் பகதூர் ஆர். ரெங்கநாதரால் மற்றும் பி.சென்ட்சல் ரால் ஆகியோர் விதவை மறுமணத்தை ஆதரித்து பல நூல்களையும் சிறு வெளியீடுகளையும் வெளியிட்டனர். சென்னை மாகாணத்தில் வீரேசலிங்கம் முயற்சியால் முதல் விதவை மறுமணம் நடத்தப் பட்டது. அதற்கு பலத்த எதிர்ப்புகள் வந்ததால், ஆங்கிலேய காவல்துறை மேலதிகாரி பலத்த பாதுகாப்புக்கு ஏற்பாடுகளை செய்தார். சென்னை மாகாணத்தில் அடுத்த ஏழு ஆண்டுகளில் மூன்றே மூன்று விதவைகள் மறுமணம் மட்டுமே நடந்தது.

1925 களுக்குப் பிறகு சுயமரியாதை இயக்கம் தோன்றிய பிறகு, விதவை மறுமணத்துக்கான கருத்துகள் வீரியத்துடன் மக்கள் மன்றத்தில் கொண்டு சேர்க்கப்பட்டது. பெரியார் தனது சொந்த குடும்பத்திலேயே விதவை மறுமணத்தை நடத்தி வைத்தார். ஆனாலும், பெண்களை புறக்கணிக்கும் பார்ப்பன ‘மனுதர்ம சிந்தனை’ இன்னும் உயிர்த் துடிப்போடு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

உத்தரபிரதேசம் மதுரா மாவட்டத்தில் ஆதரவற்ற ‘விதவை’ப் பெண்களுக்கான மறுவாழ்வு இல்லம் 2006 ஆம் ஆண்டு உ.பி. பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் மேம்பாட்டுத் துறை அமைச்சகத்தால் தொடங்கப்பட்டது. பின்னர் விருந்தாவன் ‘அகிலா பாரதிய மாகாண சமாஜ் கல்யாண் சமீதி’ என்ற அரசு சாராத அமைப்பால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. இந்த ‘விருந்தாவன் விதவை’கள் காப்பகத்தில் மரணமடையும் “விதவைகள்” சடலம் குப்பை எடுப்பவர்களிடம் அளிக்கப்படுகிறது. காரணம், விதவைப் பெண்கள் மரணமடைந்தால் அவர்களை அடக்கம் செய்ய அந்த அரசு சாராத அமைப்பு மறுத்துவிட்டதுதான். எனவே அவர்கள் உடல்களை குப்பை எடுப்போரிடம் எடுத்து வீசப்படுகிறது. அவர்களே துண்டு துண்டுகளாக வெட்டி சணல் சாக்குகளில் திணித்து தூக்கி எறிகிறார்கள். சாக்கில் மூட்டை கட்டிப் போடப்பட்டுள்ள இந்தப் பெண்களின் உடல்கள் பணம் தந்தால்தான் அங்கிருந்து எடுக்கப்படும் நிலை. மாவட்ட சட்ட சேவை ஆணையகம் நேரில் ஆய்வு நடத்தியபோது இந்த அதிர்ச்சியான உண்மைகள் வெளி வந்தன. ஆங்கில நாளேடு ஒன்றும் இந்த உண்மைகளை வெளிக் கொண்டு வந்தது. விதவைப் பெண்களை ‘மனு தர்ம’த்தை பொது புத்தியில் ஏற்றிக் கொண்ட சமூகம், அதே பார்வையில் அவர்களை வெறுப்புக் குரியவர்களாகவே பார்க்கிறது. சட்டசேவை மய்யம் உச்சநீதிமன்றத்தின் கவனத்துக்கு வழக்கு ஒன்றின் மூலம் கடந்த மே முதல் வாரம் கொண்டு சென்றது. இது பற்றி விசாரித்து அறிக்கை அளிக்க 7 பேரடங்கிய குழு ஒன்றை உச்சநீதிமன்றம் நியமித்துள்ளது.

‘மனுதர்ம சிந்தனை’ - பெண்கள் பிணமான பிறகும் கூட அவர்களை வெறுத்து ஒதுக்குகிறது; குப்பைக் கூடையில் உடல்களை வெட்டிக் கூறு போட்டு வீசி எறிகிறது; கவுரவமான உடல் அடக்கத்தைக்கூட செய்ய மறுக்கிறது; இந்த ‘மனுதர்ம சிந்தனை’ தீ வைத்துப் பொசுக்கப்பட வேண்டுமா? வேண்டாமா?

‘அக்கிரகார’மாக்கப்படும் அடுக்குமாடி குடியிருப்புகள்

சென்னை புறநகர் சிறுசேரியில் அடுக்குமாடி குடியிருப்பு வீடுகள் தொடர்பான விளம்பரம் ஒன்று ‘இந்து’ நாளேட்டில் (ஏப்.7, 2012) வெளி வந்துள்ளது. இந்தக் குடியிருப்புகளை விலைக்கு வாங்குவோர் முன் பணம் கட்டிப் பதிவு செய்யும் நிகழ்வு 8.4.2012 இல் தொடங்குகிறது என்று கூறும் அந்த விளம்பரம், முக்கியமான ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட்டுள்ளது. இந்தக் குடியிருப்பு “பிராமணர்களுக்கு மட்டும்” என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ‘இந்து’ நாளேடும் இந்த விளம்பரத்தை அப்படியே வெளியிட்டுள்ளது. சூத்திரர்களே, பஞ்சமர்களே, இஸ்லாமியர்களே, கிறிஸ்தவர்களே பணம் கொடுத்து வாங்க முன் வந்தாலும் அவர்களுக்கு “ஆத்துகள்” (வீடுகள்) வழங்கப்படமாட்டாது என்று இந்த விளம்பரம் கூறுகிறது.

சென்னையைச் சேர்ந்த இனியன் இளங்கோ என்ற வாசகர் இது குறித்து எழுதியுள்ள ஆசிரியருக்குக் கடிதம் ஒன்றை ‘இந்து’ நாளேடு ஜூன் 22 இதழில் வெளியிட்டுள்ளது. (அதாவது இந்த விளம்பரம் வெளி வந்த சமரர் 3 மாத இடைவெளிக்குப் பிறகு)

“சாதி மத அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டக்கூடாது என்ற அரசியல் சட்டப் பிரிவின் 15 மற்றும் 17வது பிரிவுகளுக்கு இந்த விளம்பரம் எதிரானது. இப்படி பாகுபாடு காட்டப்படும் வந்தக்கமும், விளம்பரமும் தண்டனைக்குட்பட்டவை” என்று அக்கடிதத்தில் இனியன் இளங்கோ சுட்டிக்காட்டியிருந்தார். அந்தக் கடிதத்தை வெளியிட்டுவிட்டு, அதன் கீழே ‘ஆசிரியர் பதில்’ என்ற குறிப்பையும் ‘இந்து’ ஏடு வெளியிட்டுள்ளது.

“பாகுபாடு மற்றும் ஒதுக்குதல் என்ற கொள்கைகளுக்கு ‘இந்து’ ஏடு எதிரானது என்றும், சில நேரங்களில் இத்தகைய வருந்தக்கூடிய சம்பவங்கள் நிகழ்ந்துவிடுகின்றன என்றும், வந்த விளம்பரம் வெளிவந்தது எதிர்பாராமல் நடந்துவிட்ட ஒன்று” என்றும் சமாதானம் கூறியுள்ளது.

வாசகர் இனியன் இளங்கோவன் கடிதத்தை ‘இந்து’ வெளியிட மறுத்து, பிறகு, பத்திரிகை கண்காணிப்புக் குழுவுக்கு இது குறித்து அவர் புகார் செய்யவே, அதனடிப்படையில் குழுவின் தலைவர் ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி கட்டை, ‘இந்து’விடம் விளக்கம் கேட்டுள்ளார். அதன் பிறகே ‘இந்து’ 3 மாதம் கழித்து இந்தக் கடிதத்தையும் விளக்கத்தையும் வெளியிட்டுள்ளதாக அறிகிறோம்.

அடுக்குமாடி குடியிருப்புகளைக்கூட அவர்கள் ‘ஆத்துக்களாக்கி’ அக்கிரகாரமாக்கிடவே பார்ப்பணர்கள் இப்போதும் கருதுகிறார்கள். மனுதர்மம் கூறும் நான்கு வர்ணங்களை பார்ப்பான் கைவிடத் தயாராக இல்லை என்பதால்தான் இப்போதும் “பிராமணன்” என்ற வர்ண அடையாளத்தை அவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். ‘சூத்திர’ வர்ணம் சாதிகளாக கூறுபட்டு அவர்கள் சாதி அடையாளத்தை ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டனர். ஆனால், அய்யர், அய்யங்கார், சர்மா, சாஸ்திரி என்று சாதிகளால் கூறுபட்டாலும், “பிராமணன்” என்ற வர்ண அடையாளத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளவும், அதற்கான ‘காயத்ரி’ ஒதி பூணூல் போடுவதை கைவிடவும் பார்ப்பணர்கள் தயாராக இல்லை. இதைத்தான் “பிராமணர்களுக்கு மட்டும்” என்ற அறிவிப்பு பறைசாற்றுகிறது. ‘மனுநீதியே எங்கள் நீதி’ என்பது தானே இந்த அறிவிப்பின் நோக்கம்?

(2012 மே 01 முதல் 2012 ஜூன் 28 வரை பெரியார் முழக்கம் இதழ்களில் வெளியான விடுதலை.க.இராசேந்திரன் எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பு)